

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ನಾಸಪತ್ರಿಕೆ

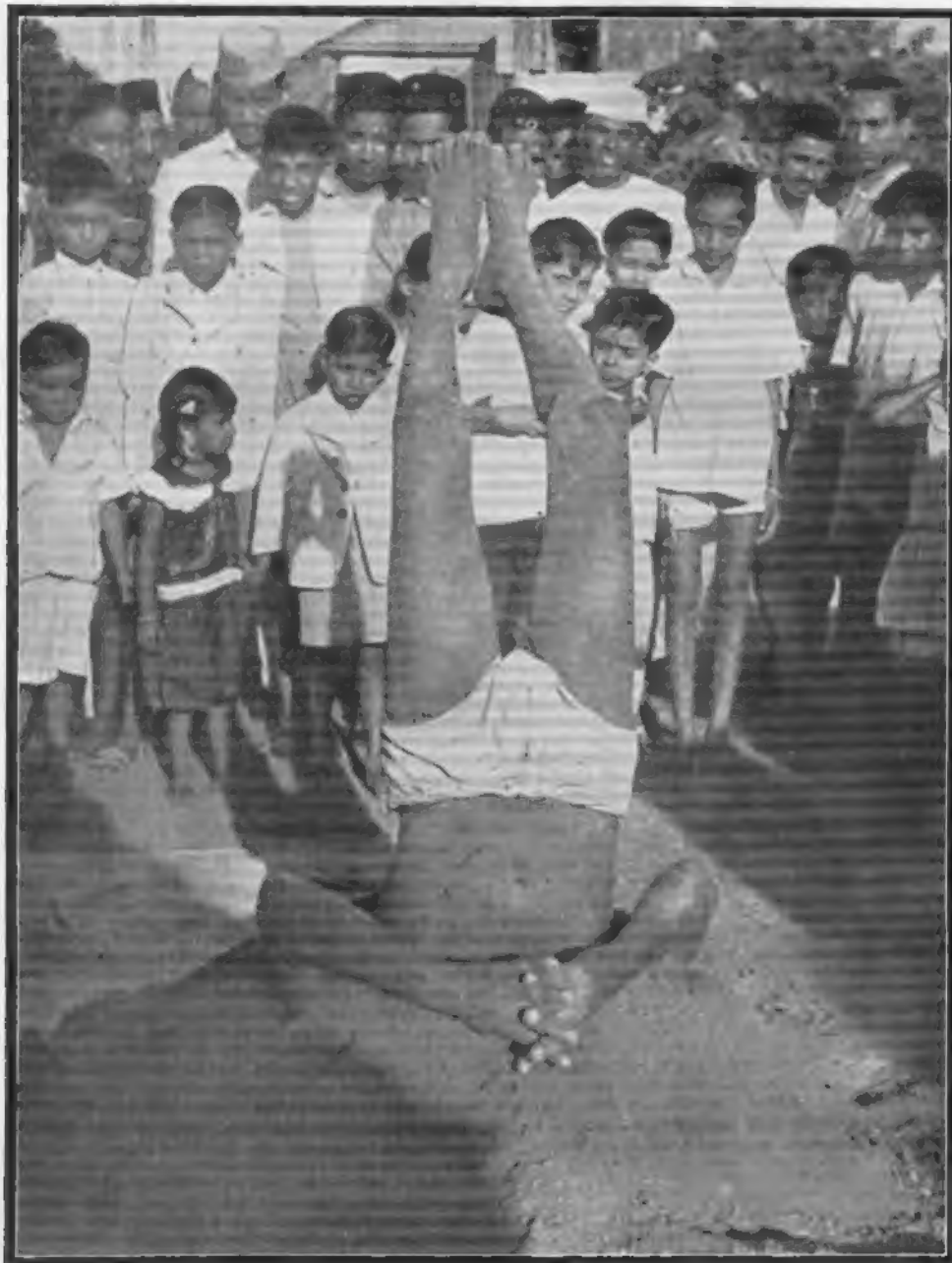
1st July '58

50

PAUL PAUL

8

M. A. P. V. V. 1

ಬಹುಮಾನ
ವಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ತಲೆ ಹುಗಿದು ನಮಸ್ಕಾರ !

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಎಂ. ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ

ನವೀನ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ
ಅರಳುವ ಆನಂದಕ್ಕೆ

ರೆಮಿ

ಟಾಯಿಲೆಟ್
ಪೌಡರು

ಎಮ್.ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಸ್.

AVRA-SDI

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ	....	2
ಬಡವರ ಮನೆ ಹೆಣ್ಣು	....	3
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	....	9
ಮೌನವಹಿಸಿದ ದೇವರು	....	17
ಅದ್ಭುತ ದೀಪ	....	25
ಗುಣವತಿ	....	31
ಕಾಗೆ ಗೂಗೆಗಳು	....	33
ಕೀಲು ಕುದುರೆ	....	36
ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ	....	43
ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರಿಗಳು	....	49
ಪದ್ಮಿನಿ	....	57
ತಾರುಮಾರಾದ ತೀರ್ಥ	....	63
ಫೋಟೋ ತೀರ್ಥಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ	....	69
ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ನವಿಲು	....	70
ಚಿತ್ರಕಥೆ	....	72

ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕುಂಬವೆ

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ—

ಗಿಬ್ಸ್ ಡೆಂಟಿಫಿಸ್

ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಮೊದಲನೇ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಬಹುಮಾನ ಹೊಂದಿದವರು :

ಮೊದಲನೇ ಬಹುಮಾನ :

ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ರೇಡಿಯೋ

ಟಿ. ಸದಾಶಿವಭಟ್ಟ

ಪುಲೇಗಾರ್, ಸಾರವಂತ್ ಪೋಸ್ಟ್

ಸಾಗರ, (ಪಶ್ಚಿಮ ತಿರೂಗಾಂ)

ಎರಡನೇ ಬಹುಮಾನ :

ಫೇವರ್‌ಲುಬಾ ರಿಸ್ಪನ್ಸಾಚು

ಪ್ರತಾಪ್‌ಸಿಂಗ್ ದೇವಾಜಿ

ಮೂಂಗಾನಿ,

(ವಯಾ: ಸಿಕ್ಯಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ.)

ಮೂರನೇ ಬಹುಮಾನ :

ಆಗ್ಯಾ ಐಸೋಲಾ ಕ್ಯಾನುರಾ

ರಾಕೇಷ್ ಹೂಜಾ

13, ಅಲೀಪುರ್ ರೋಡು, ಥಿಲ್ಲಿ.

ಇತರ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದ 100 ಮಂದಿಗೆ

ಅಂಚೆಯಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು.

“ಚಂದಮಾಮ”ನಿಗೆ

ಎಜಂಟರು ಬೇಕು

ಎಜಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಎಜಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಎಜಂಟರಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 3-0-0 ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ 8 ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 1-0-0 ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸ್ - 26.

ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ
ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
ಈ ದಿನವೇ
ನೋಡಿರಿ!!

ದೇವರ್ ಫಿಲಿಂಸ್ ರವರ

ಶಂಕರ್‌ನ ಸಿಂಹ

..ತಮಿಳು..

ನಿರ್ದೇಶನ...

ವಿ.ಎ.ರಾಜ್

ಸ್ಟುಡಿಯೋ • ವಿಜಯ-ವಾಹಿನಿ

DR

VIJAYA PICTURE CIRCUIT (BANGALORE) RELEASE

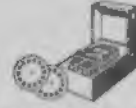
ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ- ಇನ್ನೊಂದು ಸುಲಭ ಗಿಬ್ಸ್ ಡೆಂಟ್ರಿಪ್ರಿನ್ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಆಕರ್ಷಕ ಬಹುಮಾನಗಳು!

1ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:
ಓರೆ ಸೈಕಲ್

2ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:
ಎಚ್.ಎಮ್.ವಿ.
ಗ್ರಾಮೋಫೋನ್

3ನೆಯ ಬಹುಮಾನ:
ಪ್ಯು ಮಾಸ್ಟರ್
ಪ್ರೀಜೆಕ್ಟರ್ ಸೆಟ್

ಮತ್ತು 100 ಆಕರ್ಷಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ ಬಹುಮಾನಗಳು!

ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಿರಿ! ಇದು ಬಹಳ ಸುಲಭ, ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಳ್ಳದ್ದು! ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೋ ಕಾಲದಿಂದ ನೀವು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಿರುವ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ನೀವು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ವಾಟರ್ ಕಲರ್ಸ್ ಬಣ್ಣದ ಪೆನ್ಸಿಲ್‌ಗಳು, ಬಣ್ಣದ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಚಂದಗೊಳಿಸಿರಿ. 3 ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಅದರೊಡನೆ ಗಿಬ್ಸ್ ಡೆಂಟ್ರಿಪ್ರಿನ್ ಬಿಲ್ಡಿಯ ಸೆಲೋಫೇನ್ ರ್ಯಾಪರಿನ ಮೇಲಿನ ಗಿಬ್ಸ್ ಮುದ್ರೆಯನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಈ ದಿನಕ್ಕೆ ಗಿಬ್ಸ್ ಡೆಂಟ್ರಿಪ್ರಿನ್ ಒಂದು ಡಬ್ಬವನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಮೂರು ಮಂದಿ ನ್ಯಾಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಿರುವ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯು ಯಾವ ಚಿತ್ರಗಳು ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಅನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿವೆಯೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದೇ ಭಾಗವಹಿಸಿರಿ!

ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಿರಿ: 1 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ 14 ವರ್ಷಗಳವರೆಗಿನ ಪ್ರಾಯದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಅಥವಾ ಹುಡುಗಿ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. 2 ನೀವು ಎಷ್ಟು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಹುದು, ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚಿತ್ರದೊಡನೆ ಗಿಬ್ಸ್ ಡೆಂಟ್ರಿಪ್ರಿನ್ ಬಿಲ್ಡಿಯ ಸೆಲೋಫೇನ್ ರ್ಯಾಪರ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಗಿಬ್ಸ್ ಮುದ್ರೆಯೊಂದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. 3 ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು 'ಗಿಬ್ಸ್ ಡೆಂಟ್ರಿಪ್ರಿನ್ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. 10119, ಮುಂಬಯಿ-1' ಅವರಿಗೆ ಜನವಾರಿ ಅಗಸ್ಟ್ 30, 1958 ಅಥವಾ ಹುಲಿ 1 ರೊಟೆಯ ಒಳಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. 4 ಕಳೆದುದೋದ, ತಡವಾಗಿ ಬಂದ, ತಪ್ಪಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾದ ಅಥವಾ ಹಾಳಾದ ಚಿತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿಯು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 5 ಮೊದಲನೆಯ, 2ನೆಯ ಮತ್ತು 3ನೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಪ್ತೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು. ಇತರ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದವರಿಗೆ ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು.

GD, 40A-50 KN

ಹೆಸರು _____
 _____
 ವಿಳಾಸ _____
 _____

ಈ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ಯಾರ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ
 ನಾಣೀ ಬಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ
 ಪ್ರಾಯ....ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪಂದನಾಮ

6 ಒಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಾರನಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಹುಮಾನವನ್ನು
 ಪಡೆಯಲು ಹಕ್ಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 7 ನ್ಯಾಯ ಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ಣಯವೇ
 ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ.
 8 ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗಿಬ್ಬೆ ಡೆಂಟಿಫ್ರೆನ್

ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ರುಚಿ
 ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ!

GD. 40B-50 KN

ಒಂದುಕ್ಕಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡುಕ್ಕಿನ ಬದಲಿಗೆ ೩ ರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸೀಕ್ರೆ ರೆಮಿಟೆ, ರಾಬರ್ಟ್ ಲಾರ್ಡರ್ನಾನ್ ರಾಕೆಟ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

గ్రేప్ సి ర ప్ - ఐ. టి. ఎల్.

నిమ్మ ముద్దు కందన అజీర్ణ వ్యాధిగళన్న
తడదు ఆరోగ్య కాపాడున అమృతపాన.

తయారకరు:

ది మ్యేసూరు ఇండస్ట్రీయల్ అండ్

టేస్టింగ్ ల్యాబొరేటరీ, లి.,

మల్లేశ్వరం :: బింగళూరు-3

ఎల్లా ప్రముఖ వ్యాపారిగళల్లొ

దొరేయుత్తదే.

వ్యాపారద గురుతు

గ్రేప్ సి ర ప్

ది న్యూట్రిన్ కన్ ఫెక్షనరీ
కంపెనీ లిమ్., బెత్తూరు (ఆంధ్ర)

THE CHOICE *Pencils*

AJANTHA

BLACK LEAD

EMBESEE

BLACK LEAD

IMPERIAL

COPYING

ACCOUNTANT

COLOUR

CHECKING

COLOUR

SPECTRUM

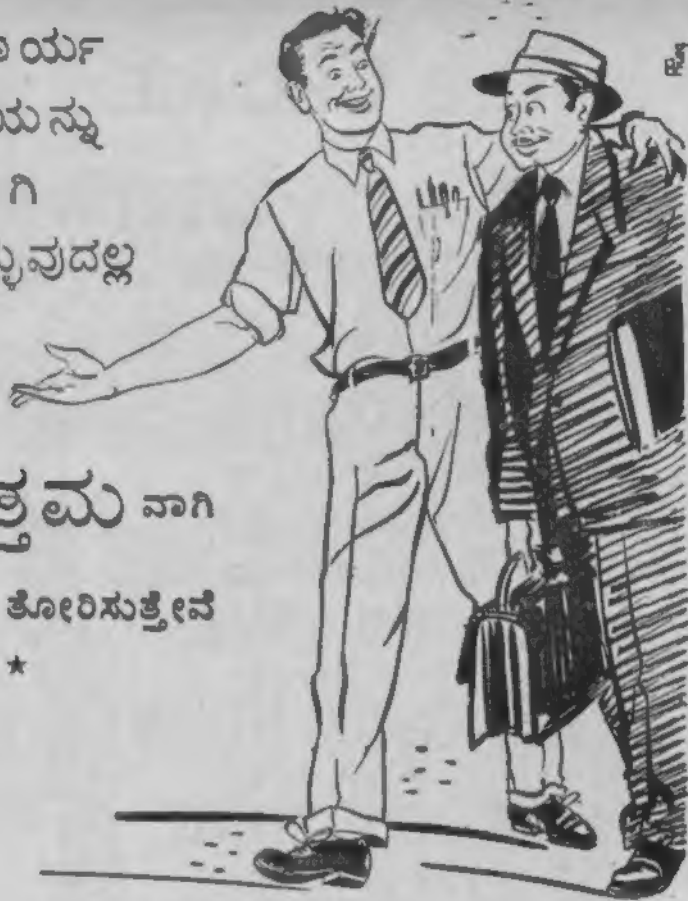
12, COLOURS

Manufactured by
**THE MADRAS PENCIL
FACTORY**

**3, STRINGER STREET,
MADRAS**

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಕುಶಲತೆಯನ್ನು
ದೊಡ್ಡದಾಗಿ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ

ನಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ

★

ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ಸ್
ಕಾರ್ಟನ್ಸ್
ಲೇಬಲ್ಸ್
ಬುಕ್ ಟೈಟ್ಸ್
ಫೋಲ್ಡರ್ಸ್

ಆಫೀಸ್‌ ಟುಂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ

ಮೇಲ್ಕರದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗುರುತು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೊಸೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ. ಮದರಾಸು-26

ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳು:

ಫಸ್ಟ್ ಫ್ಲೋರ್, ಗ್ರೇಟ್ ವೆಸ್ಟರ್ನ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್,
132, ಅಪೋಲೋ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಫೋರ್ಟ್, ಬೊಂಬಾಯಿ-1. ಫೋನ್ : 255617
ಬೆಂಗಳೂರು : 2/11, 5 ಮೆಯಿನ್ ರೋಡ್, ಗಾಂಧಿನಗರ್, (ಫೋನ್ : 6206)

ಪಂಡಿತ ಡಿ. ಗೋವಾಲಾಚಾರ್‌ರವರ

ಅರಣಾ

ಗರ್ಭಾಶಯ ಬಾನಿಕ್

Diamond

1898

1958

Jubilee

ಅಯುರ್ವೇದಾಶ್ರಮಂ(ಪ್ರೀಮೀಟ್)ಎಮಿಟರ್ ಮೆಡ್ರಾನ್-17

ಅತೋಕಾ ಫ್ಲವರ್ ಆಫ್ ಹೆನೆನ್ ಟಾಲ್ಕಿಂ

ಪೌಡರ್ ಅಂಡ್ ಸ್ಕೋ

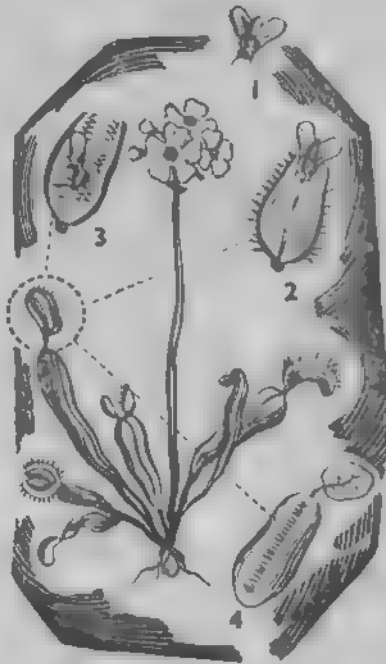

ಗಗನ ಕುಸುಮದಂತಹ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ವಿಷಯ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ರವರ ದೀರ್ಘ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಸವೀನವಾದ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳಿಂದ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ತಯಾರಾದುವು. ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸೌಂದರ್ಯವು, ಮುಖನರ್ಚನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇವುಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲರಿ. ಇಂದೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ವಿಜಯಾ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್,
ಮದರಾಸು - 7.

ವಿಜೆಂಟರು: ಗುಡ್‌ವಿಲ್ ಏಜನ್ಸೀಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಇದನ್ನು ಓದಿ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬಹುದು...

ಗಿಡಗಳೂ ಹೆಮ್ಮಂಕೆಯೆ ಹಿಮ್ಮುತ್ತವೆ! ಮತ್ತು
ಕುಡಿಯುತ್ತವೆ! ಕೆಲವು ಗಿಡಗಳು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ
ಗಲಿವೆ ಕೂಡ ಹಿಮ್ಮುತ್ತವೆ. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿ
ಸುವುದು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೇರಿಕದ "ಸೌಂದರ್ಯ"
ದೇವಿಯ ಮೋಸದ ಬಲೆ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪ
ಡುವ ಗಿಡ. ಚಿತ್ರದ 1ನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ
ಬರುತ್ತದೆ; 2ನೆಯದರಲ್ಲಿ ಅದು ನೀಲಿಯ ಮೇಲೆ
ಕೂಡುಕೂಳುತ್ತದೆ; 3ನೆಯದರಲ್ಲಿ ಎಲೆ ನೋಡಿ
ವನ್ನು ಅವನುಕೂಡುಕೂಳುತ್ತದೆ; 4ನೆಯದರಲ್ಲಿ
ನೋಡಿ ನುಂಗಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಈ ನೋಡಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ರಿಕ್ಕಿಗಳಿಲ್ಲ.

ಅವು ಹಿಂದೂ ಮಹಾ ಸಾಗರದಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ಗುಲನ್ ದ್ವೀಪಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ.
ರಿಕ್ಕಿಗಳಿಲ್ಲದ ಈ ನೋಡಗಳಿಗಿಂತ ರಿಕ್ಕಿಗಳಿರುವ ನೋಡಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬೇಗನೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ದೋಗ
ಗಳನ್ನು ಹರಡಿಸುತ್ತವೆ. ಕೂಡ ಕೂಡ ನೋಡಗಳಂತೆ ರೋಗಗಳನ್ನು ಹರಡಿಸುತ್ತದೆ.

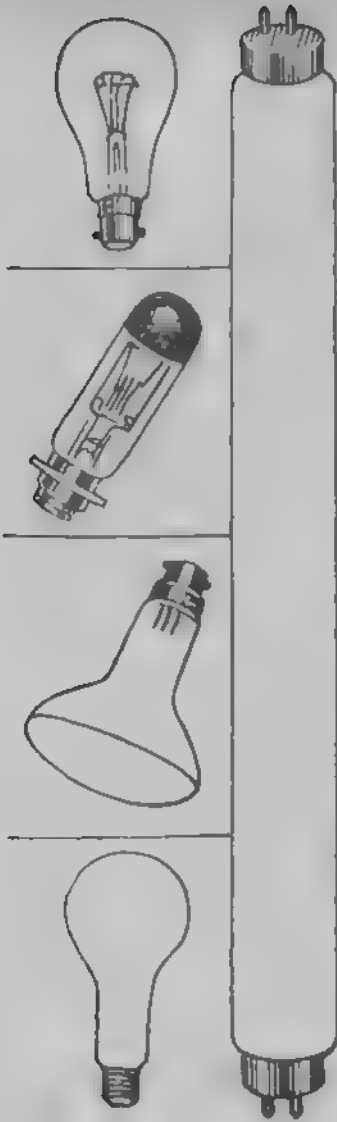
ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಿರಿ, ಮೈಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಳಿಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೂಳಿಯಲ್ಲಿ
ರೋಗದ ಕ್ರಮಿಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾ ಅಪಾಯವಿದೆ.

ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಈ ಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು
ತೊಳೆದುತೆಗೆದು ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.
ಯಾವಾಗಲೂ ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ
ಸ್ನಾನಮಾಡಿರಿ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ.

L. 282-50 KIF

Lifebuoy Soap, a product of Lifebuoy Soap Co., Inc., New York, N.Y., U.S.A.

ಮೂಜ್‌ಡಾ ಲ್ಯಾಂಪುಗಳು

ಹೆಚ್ಚು

ಪ್ರಕಾಶಮಾನ

ವಾಗಿಯೂ

ಬಹು ದೀರ್ಘಕಾಲವೂ

ಬಾಳಿಕೆಬರುವುವು

AIC 195 KN

: ಅಧಿಕೃತ ಮಾರಾಟಗಾರರು :

ರಘುನಾಥ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್
ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್

ಮೇನ್ ರೋಡ್ : ಗುಂಟೂರು.

ಓ. ಕೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್

ಮೇನ್ ರೋಡ್ : ಕಾಕಿನಾಡ.

ಮಚ್‌ಕುಂಡ್ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕಲ್ಸ್
ಸ್ಟೋರ್ಸ್

ಬೆಸಂಟ್ ರೋಡ್,

ಗವರ್ನರ್ ಪೇಟೆ,

ವಿಜಯವಾಡ - 2.

ಒಂದು ಸ್ವಣಕ್ಕೆ
ರೋಮಾಂಚಕವಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕ
- ಆದರೆ ಟೀ
ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೆ
ರೋಮಾಂಚಕ!

ನಾನು ಟೀ

ನಾನು
ಬರೆಯುವವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಓದುವವನಿಗೆ ಮಿತ್ರ

PS 100

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

'ಮೂನರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು' 'ಅದ್ಭುತ ದೀಪ' ಈ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾಯ ವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸುಭವ್ರಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ನೀವು, ಮುಂದಿನ ಧಾರಾ ವಾಹಿನಿಯನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಾಯುವಿರೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಕೊರಡುತ್ತದೆ ಮೊಸ ಸೃಷ್ಟಿ! ಇದರಲ್ಲೇ ಹೊರಟಿದೆ ನೋಡಿ 'ಕೀಲುಳುದುರೆ.' ಇನ್ನು ಬೇತಾಳಕಥೆಯ ವಿಕ್ರಮನ ಸಹಸ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾಬರಲೆಂದು ಅನೇಕರು ಅನೇ ಕ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಹಸ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ಕಥೆಗಳುಬರುತ್ತವಲ್ಲವೆ?

ಸಂಪುಟ ೨೧] ಜುಲೈ ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೧

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಮುಂದೆ ಯುದ್ಧವೇ ಬಂದರೆ ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ಪಾಂಡವರು ಅನೇಕ ರಾಜರಬಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಕೃಷ್ಣನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಲೆಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನನೇ ಸ್ವತಃ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹೋದನು. ಆತ್ಮ ದುರ್ಯೋಧನನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕೃಷ್ಣನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವನೂ ಸ್ವತಃ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಹೋದನು.

ಅರ್ಜುನ-ದುರ್ಯೋಧನರಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ದ್ವಾರಕೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ದುರ್ಯೋಧನನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಾಗೇ ಕೃಷ್ಣಮಂಜರದೊಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟ. ಆಗ ಕೃಷ್ಣನು ನಿಪ್ರಸುಪ್ತರಾದ ದುರ್ಯೋಧನನು ಕೃಷ್ಣನ ತಲೆಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಅನಂತರ ಅರ್ಜುನನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲಿನಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು.

ಕೃಷ್ಣನು ಎಚ್ಚರಾಗುತ್ತಲೇ ಮೊದಲು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಂತರ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಬಳಿಕ ಅವರು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ದುರ್ಯೋಧನನು ತನ್ನ ಕಾಯ-ವನ್ನು ಹೇಳಿ, "ದೇವ, ನಾನೂ ಅರ್ಜುನನೂ ನಿನಗೆ ಒಂದೇ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಬಂದವನು ನಾನು. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ನನಗೇ ಸಹಾಯಕನಾಗಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ನಾನು ಮೊದಲು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಿನಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮನಾಗಿಯೇ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅಸ್ತಧರಿಸಲಾರೆ. ಆದರೆ ಅಸ್ತಶಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಮಂದಿ ನಾರಾಯಣರಸೇನೆ ನನಗಿದೆ. ಅವರೊಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನೊಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಕೃಷ್ಣ.

ದುರ್ಯೋಧನನು ನಾರಾಯಣರನ್ನೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ದುರ್ಯೋಧನನು ಬಲರಾಮನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಬಲರಾಮನು ತಾನು ಯಾವ ಪಕ್ಷವನ್ನೂ ಸೇರಲಾರದೆಂದು ಬಿಟ್ಟು. ಕೃತವರ್ಮನು ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ಒಂದು ಅಕ್ಷೋಹಿತ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ದುರ್ಯೋಧನನು ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಕುರಿತು: "ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಮಂದಿ ನಾರಾಯಣರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿರಸ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕೇಳಿದೆ?" ಎಂದ. "ದೇವಾ, ನೀನೇ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೇನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಬಂದೀತು? ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀನು ನನಗೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಸಾಕು!" ಎಂದ ಅರ್ಜುನ. ಇದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ.

ಬದಲಾವಣೆಯ ಮೆಳು

ರಾಮಪ್ಪರನೆಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೀರಯ್ಯನೆಂಬ ರೈತನಿದ್ದನು. ಆತನು ಬಹಳ ಮಿತ್ರನಾದ ಒಂದು ಜೀವಿಸುತ್ತಾ ಎಂದಿಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಕಾಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ರಫು ಎಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಮದುವೆ ನೆಯ್ಯನೆಗೆ ಬಂದ ತರುವ ರಫು. ವರದಕ್ಕಿ ತರುವ ಸೊಸೆ ಬರಲೆಂದು ವೀರಯ್ಯನ ಆಶಯ. ಆ ಹಗಲೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಹಣವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೊಲವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶ ಆತನಿಗೆ. ಆದರೆ ರಫು ಮದುವೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದ.

ಅಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ವರ್ತೋತ್ತಮ. ಉತ್ತಮ ನೋಡಲು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಫು ಸಹ ತಮಾಷೆ ನೋಡಲು ಹೊರಟನು. ಅವನು ತಮ್ಮ ಜೋಳದ ಹೊಲದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಕಳೆ ಕೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎಂಬ ತರುಣಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲ ದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳಿದ ರೈತ. ಆದರೆ

ದುರದೃಷ್ಟಿ ನಡೆತಾ ಸಾಲಗಾರನಾಗಿ, ಅಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಡತನದಲ್ಲೇ ಸತ್ತುಹೋದನು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆನಾಥಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಅವಳ ಅಜ್ಜಿ ಪಾಕಿ ಸಲಹಿದಳು. ಈಗ ಆ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ದುಡಿತದಿಂದಲೇ ಅವರ ಜೀವನ ಸಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಫು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕಂಡು “ಏನೇ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಎಲ್ಲಿರೂ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ಹೋಗಲು ಪುರಮೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ” ಎಂದಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

“ಕಳೆಕೇಳಲು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ?” ಎಂದು ರಫು. “ಎರಡಾಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಬಾಬು” ಎಂದಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ. “ಒಸೆ, ಎರಡಾಣೆನೇ? ನಾನು ಕೊಡ್ತೇನೆ ಬಿಡು ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಹೋಗಿ ತನಾಪೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಾ”
ಮರುಕದಿಂದ ನುಡಿದ ರಘು.

“ನನಗೆ ಬೇಡ. ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದೊಂದೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಮಾತಿಗೆ ಬಿಲಿ ಬೇಡವೇ? ಮಾಡಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡವೇ?” ಎಂದಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ರಘು ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ತನ್ನ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಕಳಚಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಟ್ಟು, ತಾನೂ ಸಹ ಕಳೆಕೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ರಘು ಬಹುಬೇಗ ಆಯಾಸಗೊಂಡನು. ಅವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿದ ಬೆವರನ್ನು ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದಳು.

+++++

“ನೀವು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ, ಕೊಂಚ ಪಾನಕಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು. ರಘು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸಂಗಡ ಅವಳ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಬಡವರ ಮನೆಯಾದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನ ಅಜ್ಜಿ ಗೊಣಗುಟ್ಟುವ ಸ್ವಾಭಾವದವಳು. “ಪಾಪ, ಈ ಮುದುಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೇಗೆ ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೋ ಏನೋ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತುಂಬಾ ಸಹನ ಶೀಲೆಯರಬೇಕು” ಎಂದು ಕೊಂಡ ರಘು.

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಾನಕ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಪಾನಕವನ್ನು ಕುಡಿದು, ನೆಟ್ಟಗೆ ರಘು ಮನೆಗೆ ನಡೆದನು. ಅಲ್ಲಿ ವೀರಯ್ಯ ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಆತನು ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ “ರಘು, ನನಗಿಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡೋ. ಉತ್ಸವ ನೋಡಲು ಎಲ್ಲರೂ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ರಿಪೇರಿಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ರೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಕೈಪಾಕಬೇಕಾಯಿತು” ಎಂದ.

ರಘು ತಂದೆಗೆ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಗನು ಅನ್ಯಮನಸ್ಕನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ವೀರಯ್ಯ “ಏನೋ ತುಂಬಾ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಏನಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾ. ಮದುವೆಯಾಗುವಂತೆ ನೀನೂ, ಅಮ್ಮಾ ಬಲವಂತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ.

+++++

ಚಂದಮಾಮ

+++++

ಅದರೆ ಸರಿಯಾದ ಹುಡುಗಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ಈಗ ನನಗೆ ನೆಚ್ಚುವ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಂಡೆ" ಎಂದ ರಘು.

“ಯಾರು ಆ ಹುಡುಗಿ?” ಎಂದು ತಂದೆ ಕೇಳಿದ ಚಕಿತನಾಗಿ.

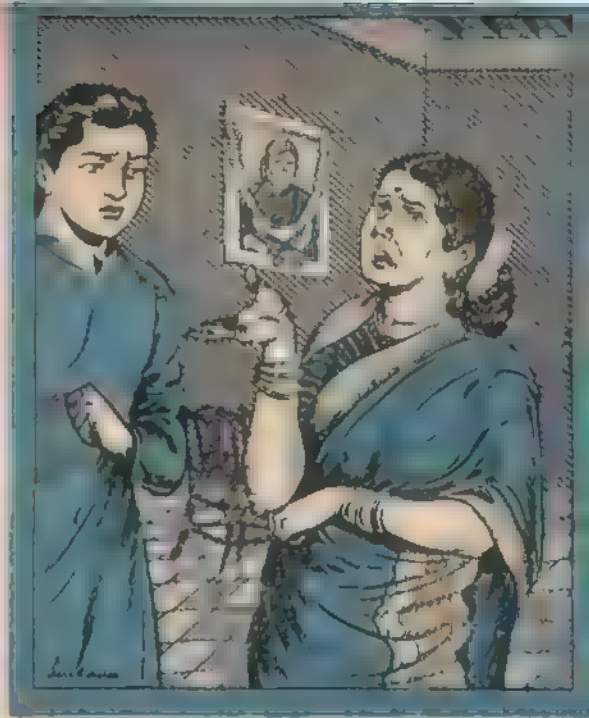
“ಲಕ್ಷ್ಮಿ” ಎಂದ ರಘು ಗಂಭೀರವಾಗಿ.

“ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾಳಲ್ಲಾ ಆ ಹುಡುಗಿಯೇ?” ಕೇಳಿದ ವೀರಯ್ಯ. “ಉಂ, ಹೌದು, ಅವಳೇ ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹುಡುಗಿ” ಎಂದ ರಘು.

ವೀರಯ್ಯ ಕೊಂಚ ಯೋಚಿಸಿ “ಒಮ್ಮೆ ಅವರೂ ಸಹ ಸ್ಥಿತಿವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಹ ಬುದ್ಧಿವಂತಳಾದ ಹುಡುಗಿ. ಆದರೆ ಅವರ ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲ” ಅನುಮಾನ ಸೂಚಿಸಿದ ವೀರಯ್ಯ.

“ಅವರ ಹಣವಿಂದ ನಮಗೇನಾಗಬೇಕು ಅಪ್ಪಾ. ಅವಳು ಜಾಣೆ: ಬುದ್ಧಿವಂತೆ, ಚೆಲುವೆ, ಅಷ್ಟು ಸಾಲದೆ” ಎಂದ ರಘು.

“ನಿಜ. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೋ? ಅವಳು ಕಡುಲೋಭಿ ಕಣ್ಣೋ! ಹಾಲು, ನೋಸರು, ತುಪ್ಪ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾರಿದ ಹಣ ವಸ್ತು ಕನ್ನಿಗೂ ಬೀಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲೋ ಭದ್ರಪಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಈ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಒಪ್ಪಲಾರಳು” ಎಂದ ವೀರಯ್ಯ.

ಅಂದೇ ರಘು ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ವಿವಾಹದ ಪ್ರಸ್ತಾವಮಾಡಿದ. ಆಕೆ ಎಲ್ಲಿವನ್ನೂ ಕೇಳಿದನಂತರ “ನೀನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದರೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವೆನೇ, ಮಗು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ಪನ ಜೀವಾಂತನನ್ನು ನೀನು ಅರಿಯೆಯಾ? ನೀನು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಡವರ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದರೆ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಒಪ್ಪಲಾರರು.” ಎಂದಳು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ವೀರಯ್ಯ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ತಮ್ಮ ಮಗನ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿದರು. ವೀರಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ದುರ್ಗ ಎಂಬ ಸೋದರಸೋಸೆಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ರಘುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ

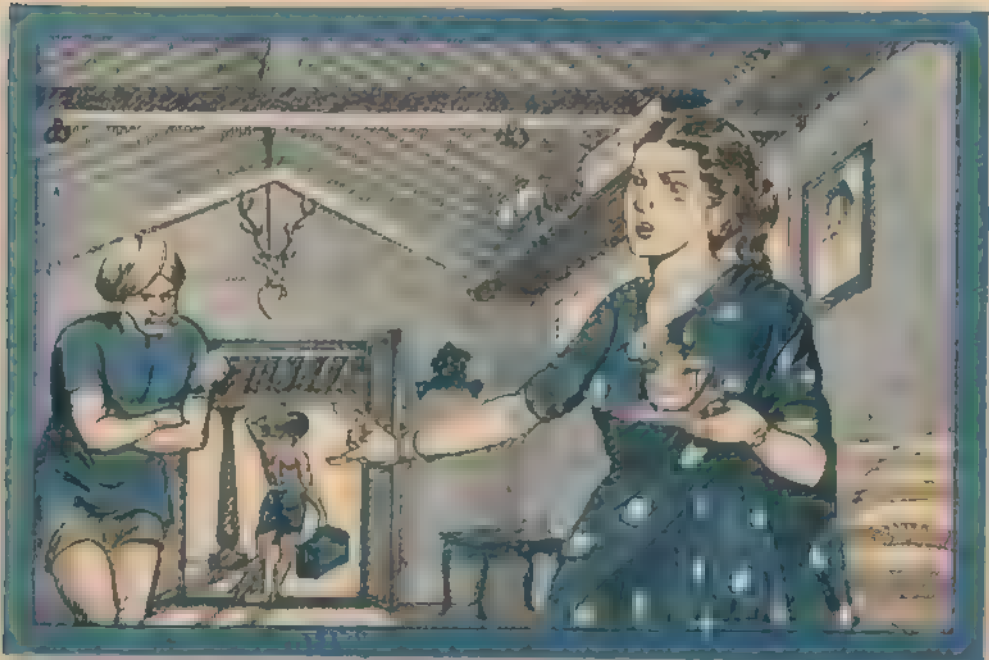
***

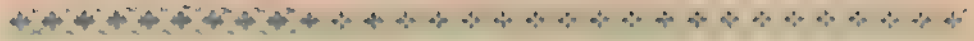
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಿಮ್ಮೆಲೆ ಹಿರಿಯರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ದುರ್ಗಲಿಗೆ ಇವಾರು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆಸ್ತಿಯಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಹುಡುಗಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ರಫುವಿನ ಮನಸ್ಸು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ ದುರ್ಗಲಕಡೆಗೆ ಮೊರಳುವದೆಂದು ಆ ವಂಶತಿಗಳು ಯೋಚಿಸಿದರು.

ವೀರಯ್ಯ ಯಾವುದೋ ಸೆಪಹೂಡಿ ಗಾಡಿನಾಡಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ದುರ್ಗಲನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ದುರ್ಗಲಿಗೆ ಅಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಡಂಬರ ಹೆಚ್ಚು. ಬುಟ್ಟಿಗಿಂತಲೂ ಅಹಂಕಾರ ಬಹಳ. ತಾನೊಬ್ಬ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಬಲು ಸೋಮಾರಿ. ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಕಸಸೇರಿಸುವಳು! ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಬೇರೊಬ್ಬರು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಹಳಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಜೀವರಸವೆಂದು ಗೋಣ ಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸವಾ ಹರಟಿಕೊಚ್ಚುತ್ತಾ ಇತರರುಕೂಡ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಂತೆ ಅಡಚಣೆ ಮಾಡುವಳು.

ರಫುವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವನ ತಾಯಿ "ಅಕ್ಕಾ, ಮಗೂ, ದುರ್ಗ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೆ ಬೆಳವಾಕೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲವಾರು ಚಟಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದಾಳೆ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ಸರಳ. ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನಮಗೆ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಆಸ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವನಿಗೆ ತುಂಬಾ

ಸಂತೋಷವಾದೀತು. ಅದುದರಿಂದ ನೀನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಸಹನೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು" ಎಂದಳು.

" ಸರಿಯಮ್ಮ " ಎಂದ ರಘು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮರ್ಗಳ ಕಾಟವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಇಬ್ಬರು ನೌಕರರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಹಸುವಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನೌಕರರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ವೀರಯ್ಯ ಮಗನೊಂದಿಗೆ " ಲೋ, ರಘು, ನೀನು ತುಸು ಹಸುವಿನಕಡೆ ಗಮನವಿಟ್ಟರೋ " ಎಂದನು.

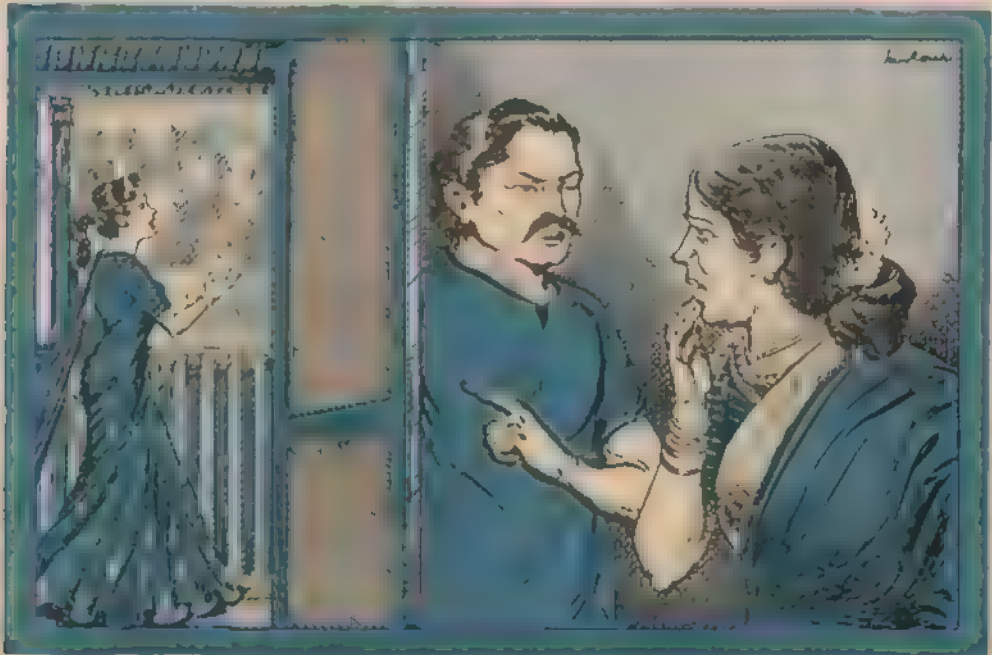
" ನಾನು ಈಗ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಪ್ಪಾ. ಮರ್ಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಸಾಮಾನು ಬೇಕಂತೆ " ಎಂದ ರಘು. ವೀರಯ್ಯನ ಕೆಂಡ

ತಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯವಾಯಿತು. ತನಗೆ ಸಮಾಯನಾಡಲು ಬರುವಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮೈತುಪಾಕಿವಿತ್ತೆಂದೂ, ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೇಳಿದಿಟ್ಟಳು.

ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದ ರಘು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಏರ್ಪುಮಾಡಿ ಮರ್ಗಳು ಕೇಳಿದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟನು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ವೀರಯ್ಯ ಮತ್ತು ಆತನ ಪೆಂಡತಿ ಸಂಸಾರತಾಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು.

" ಈ ಮರ್ಗ ಬಂದಾಗಲಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ತಾರುಮಾರಾಗಿದೆ. ಮೈಗಳ್ಳೆ, ಹಾಂ. ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಕೆಲಸದವಳೆಂದೇ ನೋಡುತ್ತಾ

ಆಲ್ಲಾ ಈ ಚೋಟುದ್ದದ ಪುಲಿ. ಎಷ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಹಾಕಿದಳೋ, ಎಷ್ಟು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದಳೋ ಆ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ನಿಕ್ಷೇಪ ದಂತಿದ್ದ ಮನೆ ನರಕವಾಗಿದೆ. ಅಬ್ಬಾ, ನನ್ನ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದುಹೋಗಿದೆ” ಎಂದಳು ಅಕೆ.

“ಅಷ್ಟೇಯೇ? ನಮ್ಮ ರಘು ಅವಳ ಗುಲಾಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟದ್ದಾನೆ. ಅವಳು ಆಸ್ತಿ ತರುವುದಂತಿರಲಿ, ಆದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಅವಳು ಅವಸಿಂದ ಒರ್ಕುಮಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆ, ನೋಡುತ್ತಿರು” ಎಂದ ಆತ.

ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಮತ್ತೆ ದುರ್ಗಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಮಾರನೇಯ ದಿನವೇ ವೀರಯ್ಯ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದ ಸಹಾಯದಿಂದ ದುರ್ಗಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಅಂದೇ ವೀರಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಶೋಗಿ “ಲಕ್ಷ್ಮೀ, ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮೈಸ್ವಸ್ತವಿಲ್ಲ. ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಬರುವಂತೆ ನಿನಗೆ

ಹೇಳುವುದು ಚೆನ್ನಲ್ಲ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಡಿ. ನನಗೆ ಸಹಾಯಕಳಲ್ಲದೆ ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕಾರ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಜ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ವೀರಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವಳು ಆ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟುಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಮನೆ ಮೊದಲಿ ನಂತಾಯಿತು. ಮನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪವಾಗಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ತುಂಬಾ ನುರಿತವಳು.

ಕೊಂಚಕಾಲ ಕಳೆಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ವೀರಯ್ಯ ಮಗನನ್ನು “ಮಗೂ, ಹಿಂದೊಂದು ಸಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಯಸಿದೆ. ಈಗಲೂ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನನಗೆ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಬಯಕೆ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಈ ನಡುವೆ ಅಡ್ಡ ತಂದೊಡ್ಡಿದವರು ನೀವೇ” ಎಂದ ರಘು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ. ನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ರಘು ಇವರ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖರಾಂತಿಗಳು ನೆಲೆಸಿದುವು.

18

1. ಇವರು ಅವಂತಿ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಇವರು ಕಾಯಿಯಿಂದ ಅಣ್ಣಂದಿರ
ನ ಗತಿ ತಿಳಿದು, ಇವರೇ ಮುಂಚಿತವನ್ನು ಕಳೆದು, ರಾಜನ ಬೊಕ್ಕಸದಲ್ಲಿದ್ದ
ಕಣ್ಣು ಚೂಗಲಿನಿಂದ ಇವರ ಎದರನ್ನು ಮರಗೆ ತರಿಸಿಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ
ಇವರ ಮುಂಡವನ್ನು ಕಡೆತರು ಅಸ್ತರ್ವ ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ನಂತರ]

ಭವನವನ್ನು ತನ್ನ ಸುಖಿತಗೊಂಡಿಗೆ
ಕಟ್ಟುವ ಕೂಡಲೇ ಅವಂತಿ ನಗರಕ್ಕೆ
ಬಂದನು. ಮುಂತಿರವರ ಭವನ ನಿರ್ಮಾಣ
ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಾವಿರಾರು
ಕೆಲಸಗಾರರು, ಕೂಲಿಗಾರರು, ಸೇರಿಕೊಂಡು
ಹೀಗೆ ಅದ್ಭುತ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ನಂತರ ಅವರ ಮುಂತಿರ ಕೋಲಾಹಲ
ವನ್ನು ಅವಂತಿ ನಗರದ ಕಾವಲುಗಾರರು
ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಲು
ಬಂದವರ ಅನೇಕರನ್ನು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ

ಅನುಚರರು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಅವರಿಂದ ಕೂಲಿ
ಕಟ್ಟುವ ಕೂಡಲೇ ಅವಂತಿ ನಗರಕ್ಕೆ
ಕರೆಸುವಂತಿಸಿದರು. ಕತ್ತಿ, ಕಾಲಿಗಳೊಂದಿಗೆ
ಬಂದು ಮೊಲೆಬಿಡ ರಾಂಭವರನ್ನು ಕೊಂದರು
ಬಡಿದು ಹಿಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭವನವು
ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಮಿಂಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲು
ಮತ್ತು ಸ್ವೇದವರೊಂದಿಗೆ ಭವನವನ್ನು
ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ದಾಲಭಾಸ್ಕರನ ಮಗನಿರಾಗಿ
ಇಳಿ ಜಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಭವನವು ಬೆನ್ನದ
ಮುಂಡವು ಮೂಡಿದಂತೆ ಭವನವು
ಬಲ್ಲೂಕಕೇತನ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು

'ಚಂದ ಮಾಮ'

ನವತ್ತು ಜನರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟ ಬೀಯುತ್ತಿದ್ದು, ಕೊಂಡು ಹೋದವರನ್ನು ಮರಣವಾದವರನ್ನೂ ಕತ್ತೆಗಳು ಹಿಡಿದು, ಸುಭಟ್ಟಾಕ ಕೇಕನು ಭವನದ ಮುಖದ್ವಾರವನ್ನು ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ತೆರೆಯ, ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ಭಾರಿ ಬಾಕುಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಭವನವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ಸೇನೆಗೆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲ ವ್ಯಂಚಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಬೋಕ ಕೇಕನ ಅನುಕ್ರಮವು ರಟ್ಟಿತ್ತಿದ್ದ ಭವನವನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗಿ, ಅನಂತರ ಸ್ವಂತಿಂಥ ಭವನವನ್ನು ಕನು ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನಾಗಾದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆ ಭವನ ನಿವಾಸದ ಕಾಯಾದ ಕೊಡಗಿದ್ದ ರೈಗೂ, ಕೂಡಿ

*****

ಗಳೂ ಭಯಂಕರ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ನಂಬಲಿಲ್ಲ.

“ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ನೀನು ಕೂಡಿದ ಅಮಾನಲ್ಲಿ ಕನಕು ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಈಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳು. ಮುಳಾಶ್ವಮಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ಸೆರೆಮನೆವಾಸ ಬುಡಿತ.” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಿ ಕೊಡಲು.

“ಹೌದು, ಮುಳಾಶ್ವಮಗಳೇ, ನನ್ನ ಭವನದಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಅವರ ಬೈದಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಆ ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಂದ ಏಟು ತಿಂದು ಓಡಿ ಬಂದವರು ರಾಸೋಬ್ಬನೇ ಆ, ರಾಸೋಬ್ಬ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿ. ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ಕೊಡಬಹುದು ರಾತ್ರಿ ನೋಡಿ. ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯು ಆ ಭವನ ಕಾಣುವುದು.” ಎಂದ ಭಟರ ನಾಯಕ.

ಬತ್ತೇಂಬಿಯಾದ ನೋಡಲು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನದೀಕಿವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ, ಯಾರಿ ಬಿಟ್ಟು, ರುವ ಭವನವನ್ನು ಕಾಣಿಸಲು ಮಂತ್ರಿ ಅಶ್ವಯುಜಕಿತನಾದನು.

“ನಿನ್ನದು ಅಶ್ವಯುಜ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಿಟ್ಟು. ಮುರಬಿ ಸಿಂಧ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೋಲಾಹಲಕಾರಿ ಮುರಬಿಂಧ ಕೆಳಗಿಳಿಸು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು “ಪ್ರಧಾನಿಗಳೇ, ಬಿಕ್ಕುನವನ್ನು ಯಾರೋ ಮುರಬಿಂಧರು ಕೊಳ್ಳಿಕೊಡಬೇಕಾದ್ದಾರೆ.” ಎಂದನು.

***** ಹಿಂದಮಾಮು *****

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{6}$ $\frac{1}{7}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{9}$ $\frac{1}{10}$ $\frac{1}{11}$ $\frac{1}{12}$

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णाय नमः ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ३ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ४ ॥
 श्रीविष्णवे नमः ॥ ५ ॥
 श्रीशिवाय नमः ॥ ६ ॥
 श्रीब्रह्माय नमः ॥ ७ ॥
 श्रीमहेश्वराय नमः ॥ ८ ॥
 श्रीनारायणाय नमः ॥ ९ ॥
 श्रीवसुदेवाय नमः ॥ १० ॥

“... ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಜನರಲ್ಲಿ” ಎಂದು
ಮುಕ್ತ ಕೂಗುತ್ತಾ, ಕೂಗುತ್ತಾ ಕರೆ ಕರೆ ಕರೆ
ಕೂಗುತ್ತಾ, ಮುಕ್ತವಾಗಿ: “ಈ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಮುಕ್ತವಾಗಿ, ಜನರಲ್ಲಿ, ಜನರಲ್ಲಿ, ಜನರಲ್ಲಿ
ಜನರಲ್ಲಿ ಕೂಗುತ್ತಾ”

[illegible]

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವುದೇ ದುರ್ದೈವರು. ಅವನು ಆ ಆಧಿಕಾರವನ್ನು ಮರುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸೂಚಿಸಿ "ಆ ಜೀವ ಪತ್ರ ಲಕ್ಷದತ್ತರು ದೇವತೆಗಳನ್ನು? ಹೇಗೆ ಮಾಯನಾದರು?" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದನು.

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದಿಕ್ಕು ಆಲೋಚಿಸುವುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದವು ಒಂದೇ ಮಾತು. ಮಂತ್ರಿಯು ಸಮಾಜಕಾರಣಿಯನು ಭವ್ಯವಾದನು. ಮಹಾಕವಿಯ ನಾಯಕನ ಗೋಳಾಟ, ರಾಜಭವನದಲ್ಲೆ ನಡೆಯುವ ಮಹತ್ವ ಗ್ರಾಹಕಗಳನ್ನು ಸೋಡಿಸುವ ಇತ್ರ ಮನನವೆಂಬ ಆಗುವ ಕಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸಿರಿಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕದತ್ತರಿಗೆ ಮುಖಾಂತರಿಕನಾದ ಪಿಂಗಳನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮ ನಿರನವಿಷಯ ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಚಂದ್ರನಾಮ

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿದ್ದಾ ಮಹಾರಾಜ
ಮುಂದೆ ಬಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳ
ಕೊಠಡಿಯ ಮುಂಭಾಗದ ಮಹಿಳೆಯರ
ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅವರೊಡನೆ
ತನ್ನ ಮಾತನಾಡಿದನು.

ರಾಜನ ಕೋಣೆಗೆ ಕೋದರೆ ಬಂದು
ನಿಂತದ್ದರಿಂದ "ನಿಜ ಕೋದರೆ
ನಿನ್ನ ಕ್ಷಿರ ನೀರ ಕಾರಿಹುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ಸಸ್ತು
ಕುರಿಮಾಂಸ, ಬಟ್ಟೆ, ಚೀಲ" ಎಂದು
ರಾಜನು ಗುದುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮುಂದೆ
ಸಾಕಾರಿಯು ಸೇಕರನೊಡನೆ "ಕೈಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದರು.
ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ರಾಜನು "ಮಂತ್ರಿ,
ಇವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೆಡಮುರಿಕಟ್ಟಿ ಆಯು ಕಾಲು

ಗಲಿಂದ ತುಳಿಸಿದನು. ಸೇಡರು ನನ್ನ ಅಗಲ
ಚೀಲವನ್ನು ಅಸುಕರಿಸಿದವು. ಈಗ
ಬುದ್ಧಿ ಕಳೆದವನು.

"ಮಂತ್ರಿಯವರೇ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ
ಕಾರ್ಯಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡದ್ದು ಸಮಾಜ
ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.
ತಿಳಿದವನು. ಮಂತ್ರಿಯು ಕೂಡುವ, ಕೇಳಿ
ರಾಜನು ಮುಂದೆ "ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ದೇಹ
ಕೊಡುವೆಗೆ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಆ ಬಯಸು. ರಾಜನು
ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆಡಮುರಿಕಟ್ಟಿ ಆಯು ಕಾಲು
ಮಾತೆ ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ರಾಜನು
ಆಯು ಕಾಲು" ಎಂದು.

"ಮಹಾರಾಜನು ಕೂಡುವ ಸ್ಥಿತಿ
ಆಯು ಕಾಲು" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ
ಸಮಯ ಹೇಳುವ ಸಿರಾ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ರಾಜನು
ಸನ್ನಿಹಿತನಾದ "ನನ್ನನ್ನು ಆಯು ಕಾಲು
ನಿನ್ನೆ ರಾಜನನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆ. ಅವನು ಕೂಡುವ
ಸಾಕಾರಿಯು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ರಾಜನು
ಕಟ್ಟುವಾ" ಎಂದು.

ಮಂತ್ರಿಯು ಮುಖ ಮಹಾರಾಜನು. ಆ
ನೇರೂ ನೋಡುವುದು. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಮುಖ
ವಕ್ಷಾಭಿಮುಖ ನೋಡುವುದು ಮಹಾರಾಜನು
ವರಿಸಿ "ಆ ಮಹಾತ್ಮಕವನ್ನು ನನ್ನ ಕುಡು
ಕೆಯುಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರೋ
ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಕುಡುಕೆಗೇವರೂ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು
ಬಾ, ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲಿಗೆವರೂ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆದು ಕಾ.

ಚಂದಮಾನ

ರಾಜನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ಕೊಡುವುದು.
 “ಎಲೈ, ಕೇಡಿಗಳೇ! ಒಬ್ಬ ಅಡವಿ ಚಾಕಿಯ
 ಮನಸ್ಸಿನನ್ನು ಎದುರುಕಲು ನಿಂತಿರುವ ಸಾಧ್ಯ
 ಸಾಧ್ಯವೇ. ಒಕ್ಕೂಟವಿರಲಿ ಎನ್ನ ನಡೆಸು
 ತನಕ್ಕೆ” ಎಂದನು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ಮುಂದೆ
 ಬಂದು “ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಅನಸರ
 ಕೂಡದು. ಅವನು ಅಡವಿ ಚಾಕಿಯವನೋ.
 ರಾಕ್ಷಸನೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆ ಚಾಕಿಯ
 ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂಬ ವಿಷಯ ನಮಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ.
 ಅದುದರಿಂದ ದುಡ್ಡು ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಿಯಿರುವ
 ಬಾರದು.” ಎಂದ ವಿನಯದಿಂದ.

“ಇರಬಹುದು. ಅವನನ್ನೇ ಬಿಡು
 ಮಾಂತ್ರಿಕನಿರಲಿ, ಅನಂತನಿಗಿರುವ ರಾಜ್ಯವಾದ
 ನನ್ನನ್ನು ಕಡೆಗಡಿಸಬಹುದೇ” ಅವನ ತಲೆ

~~~~~

ಕಡಿದು ಕೊಡಬೇಡವೆಂದು ಕೇ. ಹಾಕಿ
 ಸುತ್ತಿವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೇನಾಧಿಕಾರಿ
 ಯನ್ನು ಕೂಗಿದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭು” ಎಂದು ಸೇನಾಧಿಕಾರಿ
 ಮುಂದೆ ಬಂದನು.

ಸಿಂಗವನ್ನು ಕೈಬಿಡುವ ಭವಶರವನ್ನು ನೆಲ
 ಸಮನಾಗಿ, ಆ ಮೊತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅನ
 ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಬಾಸಿ
 ತರುವಂತೆ ಎಂದನು ಆ ಸಿಂಗವನ್ನು ಬಿಡುವುದು.

ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಯು ಬಾಸಿ ತರುತ್ತಿರುವುದು.
 ಈ ಸಮಯ ಕೆಲವಾರು ಮುನ್ನ ದುಡ್ಡು
 ಗಳಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು.
 ನನ ತೀರದವಿರುವ ಬವನವನ್ನು ನೆಲಸುವ
 ವನವು, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವವರನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ
 ಮಾತಿ ಕಷ್ಟ ಯಾವುದ ಬಹುಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಮೃಗ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಸ್ವಸಾಧಿ
 ಕಾರಿ ಭಾವಿಸಿದನು.

“ಈ ಸಿಂಗವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತ್ಯ ಸೈನ್ಯವು ಕರೆ
 ಮತ್ತಿತ್ತು ಚಿನ್ನಾರುತಿತ್ತು. ಅನಂತನಿಗೆ
 ಭೇಕರ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು”
 ಎಂದಕೊಂಡು ಸೈನ್ಯವಿರಲಿ.

ಇನ್ನೂರು ಜನ ಶಕ್ತಿ ಕರವನ್ನು, ಮುನ್ನೂರು
 ಜನ ಕಾಲಾಳುಗನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸೇನಾಧಿ
 ಕಾರಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ಹೋದರು ಸಿಂಗನ
 ಭವನವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದನು. ಭೋಜನ
 ಕೇತನು ಸ್ವಿಮತ್ತಿರುವವನಂತೆ ನಡಿಸುತ್ತಾ,
 ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಯು ತಿಲಸವಲನಗಳನ್ನು ಗಮನ

~~~~~ ಚಂದಮಾಮ ~~~~~

*****

ಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸೇನಾನಾಯಕನು ಮಹಾ
ಪ್ರಾಣಿವಳಿಗೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಈಶ್ವರನನ್ನು
ಭೋಜಕಕ್ಕೇತನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು "ಎಲೆಮೋ,
ಕಾಡಾನೊಡನೆ ಬಿಡು. ಎಲೆಮೋ, ನಿನ್ನ ಯಜ
ಮಾನನಿಗೆ" ಎಂದು ದೂರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

ಭೋಜಕಕ್ಕೇತನು ಅಗಲಿ ಸಿದ್ಧಯಿಂದ
ಎತ್ತಿತ್ತವನಂತೆ, "ನೀವೊಂದಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಸಿಂಹ
ಹಿಡಿದು ಆಕಳಿಸಿ, ಸೇನಾಕಾರಿಯ ಕಡೆ
ನೋಡಿ" ಯಾವ ಮಾನವಾಧಮನು ನನ್ನನ್ನು
ಕೂಗಿದು?" ಎಂದು ಗುಡುಗಿದನು.

ಭೋಜಕಕ್ಕೇತನು ಮತ್ತೆ ಮೂರನೆಂದು
ಸೇನಾಕಾರಿ ಕುಳಿತನೊಡನು. ಅವನು
ಈಶ್ವರನನ್ನು ಭೋಜಕಕ್ಕೇತನ ಎದೆಗೆ ಗುರು
ಡಿಸಲು ಎಸೆದು ಬಿಡುರಿಯನ್ನು ರಥಸಮದ
ಮೂಲಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿದನು.

ಭೋಜಕಕ್ಕೇತನು ಕೂಡಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಸ್ತು
ಸವಿದು ಸಿಂಹ ಈಶ್ವರನೊಡನಿರುವ ತಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಡಲು, ಕೂಡಲೆಯೊಡನೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ
ಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಕೂಡಲೆಯೊಡನೆ
ಕೊಡಲು, ಅವನೊಡನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಒಮ್ಮೆ
ಹೆಚ್ಚು ಕೆಳಗೆ ಕಳಿಸಿದನು.

ಕೂಡಲೆ ಗುಡುಗಿನಂತೆ ಅವನ ಅನುಚರರು
ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಡಿದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ
ಧಾನ್ಯ ಬಿಡಿದರು. ಭೋಜಕಕ್ಕೇತನು ಅವರಿಗೆ
ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹುಣ್ಣುಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಭಟ
ರನ್ನು ತೋರಿಸಿ "ಈ ಹುಣ್ಣುಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ
ಶಾಸ್ತಿಮಾಡಿ" ಎಂದು ಕಟ್ಟುವ ನೆರವಾದ.

ಅವನ ಅಜ್ಜಿಯಂತೆ ಅವರು ರಾಜಭಟರು
ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು, ಹಗಲು ಗಾಂವು ನೀರು
ಗಾಂವು ಮಾಡಿದರು.

ಈ ಮತ್ತೆ ಮಾಡಿದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಉಪರಿಗೆ
ಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹ, ಅವನ ತಾಯಿ
ಮತ್ತು ಸಹೋದರರು ಕೊಟ್ಟ ಹುಣ್ಣುಗು
ಮತೆ ಬಿಡುಬಿಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅರಮನೆಗೆ
ಕೊಂಡು, ರಾಜನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು
ತೋರಿಸಿದರು. ಆಗ ರಾಜನಿಗೆ ಹಿಂಗಳನ್ನು
ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಂದ್ರಣ ಕನಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಷಯ
ಅಧಿಪಾಯಿತು.

ಅವನು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೇಳುವವನ್ನು ತಡೆ
ಹಿಡಿದು, ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು "ಅಮಾ

***** ಚಂದಮಾಮ *****

ಮೌನವಹಿಸಿದ ದೇವರು

ಬೇಸರಹೊಂದಿದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮೇಲಿದ್ದ ಕವನವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರೃತಾನದತ್ತ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಕವಿವಲ್ಲದ ಬೇತಾಳ "ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಮಾನವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದುದು ವಿಶ್ವಾಸ. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ ಮಾನವನು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಪ್ರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಸಾಲನೆಂಬ ಯುವಕನು ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು" ಎಂದಿತು.

ಹಿಂದೆ ಭದ್ರಾವತಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದಾ ನೊಂದು ರಾಮುದೇವರ ದೇವಾಲಯವಿತ್ತು. ಆ ಆಲಯದಲ್ಲಿನ ತ್ರಿರಾಮನೂರ್ತಿ ತುಂಬಾ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ದೇವರು. ತನ್ನ ಪ್ರಾಚಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಭಕ್ತರ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅನುಗೊವಗಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದೊಂದು

ಬೇತಾಳ ಕಥೆಗಳು

ಸಾರಿ ದೇವರೇ ತಾನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದುಂಟು. ಆಗ ಆಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತರು ತನ್ಮಯತೆ ಹೊಂದುವರು.

ಆ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಅಂಜನೇಯಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬಾತನು ಭಾಷಾರಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹ ಆತನನ್ನು ಅಂಜನೇಯನ ಆಪ್ತರಾನತಾರವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭದ್ರಾನತಿ ರಾಮದೇವಾಲಯದ ಕೀರ್ತಿ ದೇವರವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಭಕ್ತರು ದೇವರ ವರ್ತನೆಯಿಂದಲೂ ಕಂಡೋಪಕಂಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಯಾತ್ರಿಕರಿಂದ ಭದ್ರಾನತಿ ನಗರದ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಆದೊಂದು ಮಹಾನಗರವಾಯಿತು. ಬೀದಿಗಳು, ಒಮ್ಮೆ ಅಂಜನೇಯಸ್ವಾಮಿಗೆ

ಮಾಯಲೆ ಬಂದು, ಕೆಲವಾರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರಲ್ಲಿ ಸಹ ನಾಡನು. ಆಲಯಕ್ಕೆ ಬೇರೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಚಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸತ್ಪಾಲನೆಂಬ ಯುವಕನನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಿದರು.

ಸತ್ಪಾಲನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಬಹುಭಕ್ತಿ. ಅವನು ಸದಾ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುವನು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಹವ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಮಾಡುವ ಸದ್ವೃತ್ತಿ ಸಹ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅಂಥದೇ ಸತ್ಪಾಲನು ರಾಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚಾರಿಯಾಗಲು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿದ್ದನು.

ಅದರ ಬಂದು ಪ್ರಸಾದ ಒಪಗಿಬಂತು. ಸತ್ಪಾಲನು ಅರ್ಚಕನಾದ ದಿನದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮದೇವರು ಮೌನವಹಿಸಿದರು. ಎಂದಿನಂತೆ ಭಕ್ತಾಶ್ರಮಿಗಳು ಬಂದು ದೇವರನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರು. ಅದರ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಬೇಕೋ ದೇವರು ಅರ್ಚಕನಿಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಮಾತನಾಡುವುದಂತೂ ಒತ್ತೊಬ್ಬಗೆ ಉಳಿಯಿತು. ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು ಸತ್ಪಾಲನು ಕಳವಳಿತನಾದನು. “ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನಿಂದ ಅವ ಅಪಚಾರವೇನು? ನೀನೇಕೆ ಮೌನ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವೆ? ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಮೌನವಹಿಸುವ ಬದಲು ನನಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬಾರದೇ?” ಎಂದು

ಮೂರ್ತಿಯಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳು
ನನು. ಆದರೆ ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿ ಏನೊಂದೂ
ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸತ್ಯ ಶಾಲನು ನಗದವ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಭೇಟಿ
ಮಾಡಿ “ಇಂತಹ ಮಹಿಮಾಸಂತಾನಾದ
ದೇವರು ಮೌನವಹಿಸಿರಲು ನಾನೇ ಕಾರಣ
ನಿರಬೇಕು. ನಾನೇನೋ ಅಪಕಾರವೆಸಗಿರ
ಬೇಕು” ಎಂದನು.

“ಹೌದು ತಮ್ಮಾ, ತಪ್ಪು ನಿನ್ನದೇ ಇರ
ಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಸುಪ್ತವಿ
ಕೊಂಡು ದೇವರ ನಿತ್ಯಾಸನವನ್ನು ಪಡೆ. ಇಲ್ಲ
ದಿದ್ದರೆ ದೇವಾಲಯದ ಕೀರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳು
ಮಾಯನಾಗುವವು. ಯಾತ್ರಿಕರು ಬರು
ವುದು ನಿಂತುದೋದರೆ ನಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ
ಅರಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವದು” ಎಂದರು
ಅನುಭವಸ್ಥರಾದ ಹಿರಿಯರು.

ಸತ್ಯ ಶಾಲನಿಗೆ ಏಕೈಕ ತೋರದಾಯಿತು.
ಅವನು ಅಲೆಯಕ್ಕೆ ಓತ್ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ
ಗುಡಿಯ ವೇದಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮೋಡಿಸು
ತ್ತಿದ್ದನು. ಅಗತ್ತೇ ಗುಡಿಗೆ ಬರುಗವರ ಸಂಖ್ಯೆ
ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮುಘ್ನಾದೇವತೆಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶ ನಿರ್ಜನ
ವಾಗಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸದ್ದನ್ನು
ಕೇಳಿ ಸತ್ಯ ಶಾಲನು ಎದ್ದು ನೋಡಿದನು.
ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು.

ಅಕೆ ರಾಮಭಕ್ತಳು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಲೆಯದ
ಅನರಣದಲ್ಲ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಗಾಗ

ಗುಡಿಯ ಅವರಣವನ್ನು ಗುಡಿಸುವುದುಂಟು.
ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅ ಮುದುಕಿ ಸತ್ಯ ಶಾಲನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ
“ಪತ್ತಾ, ಹೇಳದು ಮಾತನಾಡುವುದೇ”
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ
ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಸತ್ಯ ಶಾಲ
ನಿಟ್ಟುನಿಟ್ಟನು.

“ಹುಂಡಿಯಿಂದ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ದೇವರು ಮಾತನಾಡುವ
ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿಸುವೆನು” ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ.

ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸತ್ಯ ಶಾಲನು ಗಂಭೀ
ರವೋದಿವಾಳ. “ಛ, ಮುದುಕೆವಳು, ನನ್ನೊಬ್ಬ
ಭಕ್ತಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಲಂಚ ಪಡೆದು

ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುವೆಯಾ? ತೊಲಗಾಡೆ” ಎಂದು ಗದರಿಕೊಂಡ.

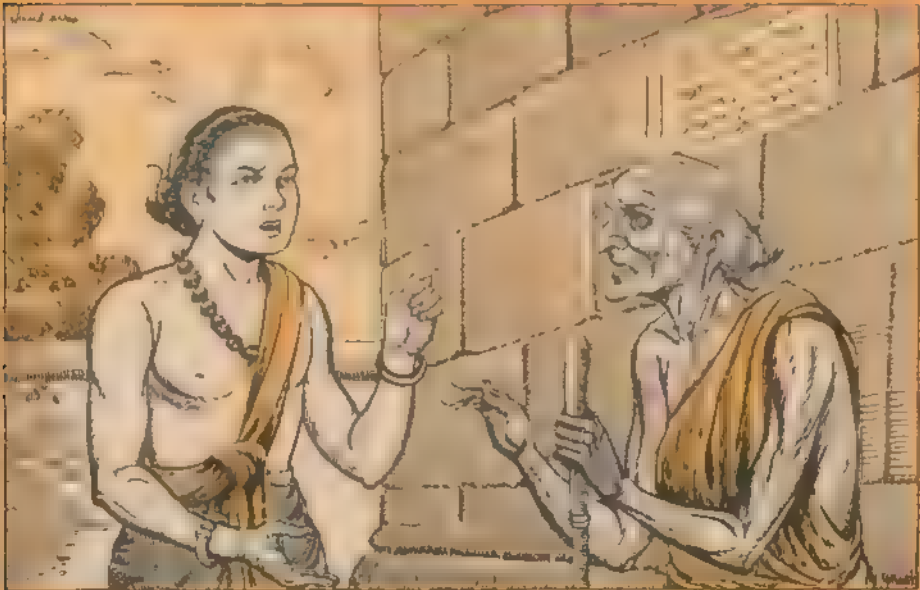
ಮುದುಕಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ನಗುತ್ತಲೇ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಮಾರನೇಯದಿನ ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಸತ್ಯಪಾಲನ ಹತ್ತಿರಬಂದು “ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡು. ದೇವರು ಮಾತನಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಡಬೇಡ” ಎಂದಳು.

ಸತ್ಯಪಾಲನು ಆಕೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೊರಗೆ ಧ್ವಂಸನು. ಅವನಿಗೆ ಆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಬಂತು. ಭಗವಂತನೇ ತನ್ನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಈ ಮುದುಕಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಡುವುದು ದೇವರದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಿರಲಾರದು.

ಒಂದಾವರ್ತಿ ಈ ವಿಷಯಾಗಿ ಅನುಮಾನ ಒಂದ ಕೂಡಲೇ ಮಾರನೇಯದಿನ ಸತ್ಯಗೆ ಮುದುಕಿ ಬರಲು “ಅಬ್ಬೇ, ನೀನು ಏನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ದೇವರು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಳು” ಎಂದು ಗದ್ಗದ ಕಿಂರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ಹುಂಡಿಯಿಂದ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಕೊಡು!” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಮುದುಕಿ. ಸತ್ಯಪಾಲನು ಹಣವನ್ನು ಆಕೆಯ ಕೈಗಿತ್ತು “ನಾಸೀಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದನು ಕಾಕುರ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

“ಮೂರ್ಖ, ನೀನೇ ಇನ್ನೂ ಗಡ್ಡ ವಿಸಾ ಗಳು ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಪಂಚವ್ಯಾಪ್ತ ಸಹ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾದಿನ ಭವಿಷ್ಯನುಡಿಯು

ತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ನಾನೂ ಮತ್ತು ಅವನೇಯು ಸ್ವಾಮಿ ಕಲೆತು ಭಕ್ತಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂದ ಭೋಜಿತರಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಗ್ರಹದ ಹಿಂದೆ ಸೇರಿದಾಗಲೇ ಬೊಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ನಿನಗೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ಅವಳೋಪದೇಶ.

ಸತ್ಯವಾಲನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಂತಾಯಿತು. “ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಬೇಡ” ಎಂದು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಆದ್ದರಿಂದ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಸತ್ಯವಾಲನು ಆಗಿಂದಾಗಲೇ

ಗುಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ಎತ್ತರದ ಮರವನ್ನು ವಾದನು. ಮುದುಕಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ದೇವರನ್ನು, ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪಂಚಮನ ಭಾವನೆಯಿಂದ, ಅಲಯದಿಂದ ಜಗುಬೆ ಜನಿಸಿತು.

ಅವನು ಭದ್ರಾಪತಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಕೇಳದೆ, ದೇವಸಂಚಾರ ಮಾಡಲು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ಮಕ್ಕಳು ಬೇಡುತ್ತಾ “ನೀನು ನಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊದಿ ಹೊರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅವನು ಹುಡುಗರು ಮಾಡಲು ದೇವಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ಅವರ ಭದ್ರಾಪತಿ ದಿವ್ಯನೀತರ ಅವನು ಯಾವ ಅಲಯದಲ್ಲೂ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಯಾದರೂ ದೇವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಮದುವೆ ಸತ್ಕರ್ಮವಾಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮವು ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸತ್ಕರ್ಮ ಹೋದನು. ಆತನು ಜಗದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭದ್ರಾವತಿಯ ರಾಮಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅವನ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

ವಿಷಯಗೊಂಡ ಸತ್ಕರ್ಮವು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ. "ಆಯಾ, ಭದ್ರಾವತಿಯ ರಾಮ ಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತೇಳುವ ಮಹಿಮೆಯಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ಆದೇನು ಹಾಗೆ ಕೇಳುವಿರಿ? ರಾಮ ದೇವರ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯದವರೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವರೇ? ಹೊಸ ಪೂಜಾರಿ ಬಂದ

ಮೇಲಂತೂ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆತನು ಬಂದ ಮೊದಲನೆಯ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಗಂಟಲಿಗೆ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡು ಸಾಯುವವರನ್ನು ದೇವರು ನುಡಿದನು. ಅಂತೆಯೇ ಆಯಿತು." ಎಂದ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ಆ ಆಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಪೂಜಾರಿ ಯಾರು?" ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಸತ್ಕರ್ಮ.

"ಇನ್ನೂ ತರುಣ. ಹೆಸರು ಸತ್ಕರ್ಮ. ಆತನ ಮದುವೆ ಎಂಬ ಕೇಳಿ ದೇವರು ಕೇಳಿ" ಎಂದು ಯಾರೋರು ಅಚ್ಚರಿ ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರು.

"ನನು! ಸತ್ಕರ್ಮನೇ. ನನ್ನ ಹೆಸರೂ ಸಹ ಅದೇ." ಎಂದ ಸತ್ಕರ್ಮ ಬೆರಗಾಗಿ. ಮಹತ್ವ ಕತ್ತರಿಸಿ. ಪುನಃ ಸತ್ಕರ್ಮವನ್ನು ಬೆರಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ "ನನು ಅಷ್ಟಾಯ" ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಹೆಸರೊಂದೇ ಅದು ಎಲ್ಲವಿಧದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿರುವೆ!" ಎಂದರು ಸತ್ಕರ್ಮರು.

ರಾಮ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಸಂತರ ತನ್ನನ್ನು ಹೋಲುವಾತನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅರ್ಚಕನಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ರಾಮ ಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತರ ಸಂದೇಹ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಸತ್ಕರ್ಮನು "ಇದರಲ್ಲಿನೋ ಮೋಸವಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯ ಮಹಿಮೆಯಾದರೂ ಇರ

ಬೇಕು" ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡನು. ಮಾರನೇಯ ದಿನವೇ ಜನನು ಭದ್ರಾವತಿಗೆ ಹೋಗಿ, ರಾಮದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿದನು. ಅಲಯದಬಳಿ ಜನ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆಗಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯವಾಲನು ಅಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಜನ "ಅರ್ಚಕರು, ಅರ್ಚಕರು, ದಾರಿ ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಸತ್ಯವಾಲನಿಗೆ ಹೋಗಲು ವಾಲ್ ಜಿಲ್ಲೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅಲಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹ ಹೋಗುವವನು ಅರ್ಚಕನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ತೋಡುಗುವುದನ್ನು ಸತ್ಯವಾಲನು ಕಂಡನು. ಆ ಅರ್ಚಕನು ತನ್ನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸತ್ಯ

ವಾಲನು ಅರ್ಚಕ ಸಮಾಪನನ್ನು ಸೂರಿದನು. "ಯಾರೋ ಮಂಚಕನು ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನೋಡಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಸಂಸಕೆ ತೊರೆದು, ನೀನು ಹೊರಟುಹೋಗುವುದು ಸುಖವೇ" ನೋಡು. ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು" ಎಂದ ಅರ್ಚಕ.

ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕ್ರೂರವೆಂದು ಸತ್ಯವಾಲನು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. "ನನ್ನ ಅನಚಾರ ಕ್ಷಮಿಸು ದೇವಾ! ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಾನು ಅರಮನೆಗೆ ಬನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದು ದೈವದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಸತ್ಯವಾಲ. "ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ

ನಂದಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಪ್ರಜಾಸೇವೆ ಮಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬಂದುಸಾರಿ ದೇವೀ ಪರಮಾನಂದನಿಗೆ ಬೇಗನೆ ದ್ರವ್ಯ ಮಾಡನು. ಸತ್ಯ ಸಾಧನು ಮಾತ್ರ ದೇಶ ಸುಖಾರಮಾಡಲು ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಆ ತರುವಾಯ ಆ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ವರೂಪನ್ನು ಕೇಳಿದವ ರಿಲ್ಲ. ಅಲಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಜೆಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದೂ ವಿರಳವಾದುದು. ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾವತಿಯ ರಾಮದೇವಾಲ ಯವು ಶಿಥಿಲವಾಯಿತು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಡೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ "ರಾಮನು ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ. ಸತ್ಯವಾಳನು ತನ್ನ ವ್ರಾಜೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಿರುವ ತ್ರಿರಾಮ ಮೂರ್ತಿ ಏಕೆ ಏಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ? ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನೆಂಬ ಕೋಪ ಹಿಂದಿರೇ? ಭದ್ರಾವತಿಯ ರಾಮಾಲಯವು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವು ಯಾವುದು? ಸತ್ಯವಾಳನೇ? ಇಲ್ಲ, ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಚನೆಪಡೆದ ರಾಮನೇ? ಈ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಸಹ

ನಿಜ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಗು ಗಳಾದೀತು, ಎಚ್ಚರಿಕೆ" ಎಂದಿತು.

ಆದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು "ಸತ್ಯವಾಳನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡನಾದು ಮರಿಂದ ತ್ರಿರಾಮನು ಅನನಮೇಲೆ ಆಗ್ರಹ ಹೊಂದಿದನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆರ್ಚನೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆ ಅಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಿಮೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೋಸ ಮತ್ತು ಕುಟಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದವು. ಭಗ ವಂತನು ತನ್ನ ನಿಜವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದುದು ಕೇವಲ ತನ್ನ ಭಕ್ತ ಸತ್ಯ ವಾಲನಿಗಾಗಿಯೇ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಅಲ ಯವ ಮಹಿಮೆ ಕೊನೆಗೊಂಡುದು ಸತ್ಯ ವಾಲನ ತಪ್ಪು ಅಲ್ಲ. ದೇವರ ತಪ್ಪಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ" ಎಂದ.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ರವರೊಂದಿಗೆ ಮಾಯ ವಾಗಿ ಮರವನ್ನೇರಿತು.

10

[ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಅಲ್ಪಾಧೀನದಿಂದ ತನ್ನ ದೀಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅಲ್ಪಾಧೀನ ತನ್ನ ಉಂಗುರದ ಭವತದ ಸಹಾಯದಿಂದ ವೇರಾಕೋ ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ವಶವನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದು, ಮಾಯೋಜಾಯದಿಂದ ಮಾಂತ್ರವನ್ನು ಹತಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಭಾರ್ಯೆ ಮತ್ತು ಭವನವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥನಶಯಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜರ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ತೀರಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದೇ—]

ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದುವು. ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಪಾಧೀನ ತನ್ನ ಭವನದ ಕಿಟಕಿಯಬಳಿ ನಿಂತು ತೋಟದ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಅವನ ಪಕ್ಕ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು “ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂಬ ಚಿಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಘಾತಮಾ ಎಂಬ ಯೋಗಿನಿ ಬಂದಿರುವಳಂತೆ. ಆಕೆ ತಾಕಿದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಂಫ ಬಂಜಿಗಾದರೂ

ಮಕ್ಕಳಾಗುವಂತೆ. ಆ ಯೋಗಿನಿಯನ್ನು ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಸಲೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಅಲ್ಪಾಧೀನ ಈ ಸಲಹೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಆ ಯೋಗಿನಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕರೆತರಲು ನಾಲ್ವರು ಭವನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಯೋಗಿನಿ ಬಂದಳು. ಆಕೆ ಮುಂಚೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಯಿತ್ತು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯೋಗಿನಿಯನ್ನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಎಸ್. ಪ್ರತಿಭಾಕುಮಾರಿ

ಆವನೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಯೋಗಿನಿ ಅವಳಿಗೆ ಅಂಗವಾದವಳಾದಳು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯೋಗಿನಿಯನ್ನು ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ "ಆರಾಧಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಅರ್ಚಿಸುವುದು ಸರಿಯಾಗಲಾರದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಭಕ್ತರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಭಗವಂತನು ರಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನಮೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕೋರಿಕೆಯಿದೆ. ನನಗೆ ಸಂತಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಸಿ. ನಿನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧಳಿರುವೆನು. ನನಗೆ ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಅನೇಕ ಹತ್ತುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆ ಆಗತುಮಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಅದರೂ ಅವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅದ

ರವೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಬಡಬಗ್ಗಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಯೋಗಿನಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಏಕತಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗಿದುವು. ಅಕೆಯ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರದೋ ಅನಂದ ಉಕ್ಕಿಬರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಅನಂದವನ್ನು ಬಯಲಿಡಿದಳು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ತಲೆ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತೆ ನಟಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ "ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಭಗವಂತನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಆದರೆ ನೀನೊಂದು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂದೇಹ ಉಂಟಾಗಿದೆ" ಎಂದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯೋಗಿನಿಯ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಗೆರೆಗೆ "ತಾಯೀ, ನನ್ನ ಪತಿ ಅಲ್ಲವೇನನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೋ ತಿಳಿಸಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳೆಂಬ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೀಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ಯೋಗಿನಿ ತುಸುಹೊತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ ಹೀಗೆಂದಳು "ಮಗಳೇ, ನಿನಗೆ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿದ್ದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವುಂಟು. ಕಾಕಸುಖ ಪರ್ವತದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಗಂಡಭೇರಿವಿಂಡ ಪಕ್ಷಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಂದು ನಿಮ್ಮ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗುಹಾಕಿಸಬೇಕು. ನೀನು ಪ್ರತಿದಿನಾ ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಾಗುವರು.”

“ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಲೇ, ಅದರ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೂಯಾ ವಾಗಲೇ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಗಂಡ ತರಬಲ್ಲ ನೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಅವರು ಅನೇಕ ಅಮೃತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು” ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಯೋಗಿನಿ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಅಂದು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ದ್ರವ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ದಾನಮಾಡಿ ಅಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅದರ ಯೋಗಿನಿ ಎಷ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. “ಇನ್ನೂ, ಅನೇಕ ಸರ್ವಾಗರು ನನಗಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ, ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರವೇರಿಸಬೇಡವೇ? ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಡವೇ? ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಲಗುಬಗನೆ ಅತ್ತಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

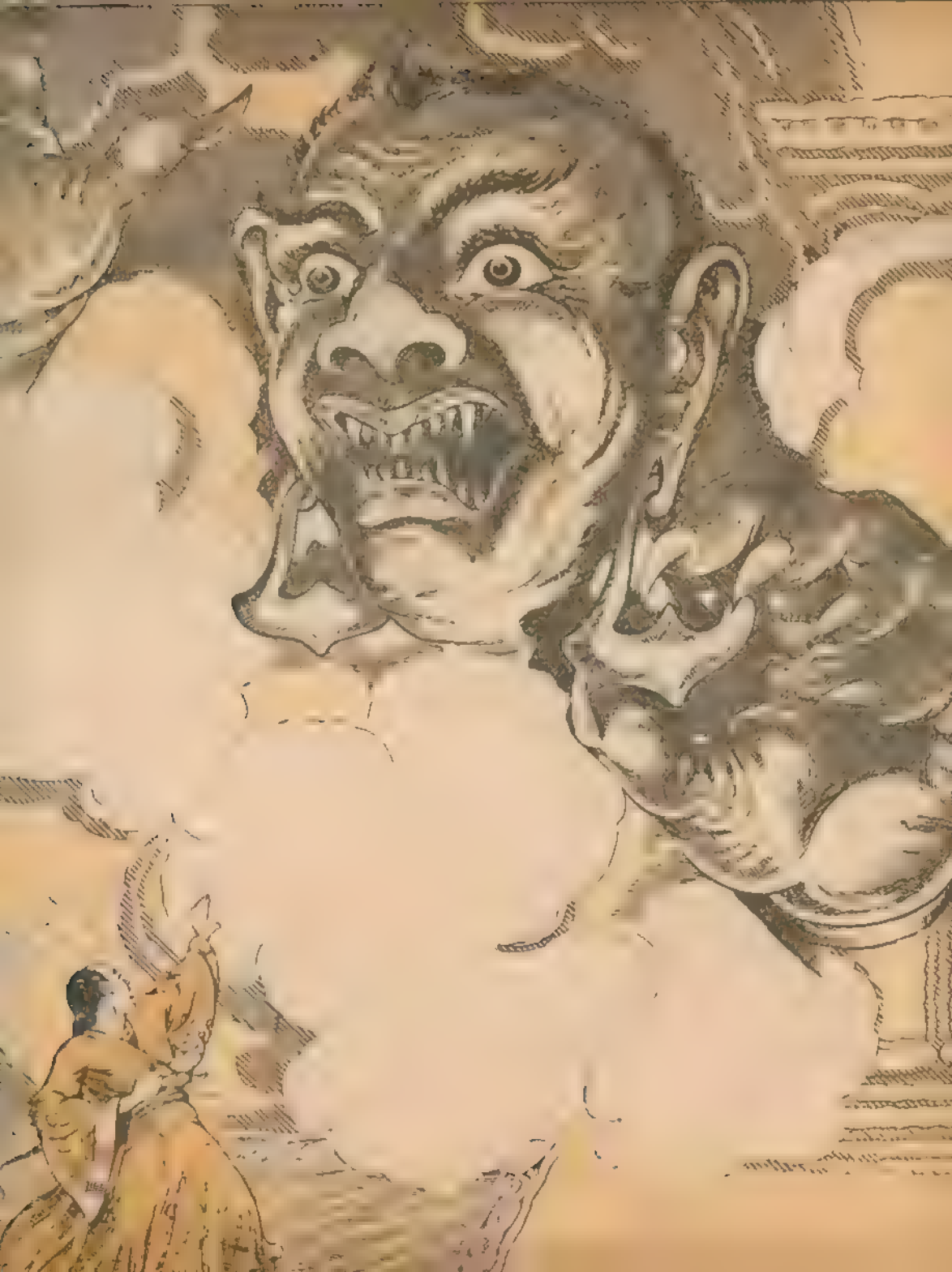
ಆಕೆ ಹೊರಟುಹೋದ ಕೊಂಚ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಅಂತ ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಬಿನ್ನಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು “ಪ್ರಿಯೆ, ವ್ಯಾಕುಲ ಚಿತ್ತಳಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಲ್ಲ, ಕಾರಣವೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆವನ ಕಂಠಸ್ಥರ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ಕಾಕಸಸ್ ಪರ್ವತ ಶಿಖರದಲ್ಲಿರುವ ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಸ್ವಾಮಿ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಅಲ್ಲಾದೀನ್ ಅಲ್ಲಕ್ಷ ರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ “ಹುಚ್ಚಳೇ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಅಷ್ಟು ಮೂಢವಾಗಿ ಉಳಿಯುವಂತಿದ್ದರೆ ನೀನು ಗಾಬರಿ ಪಡಲವರ ಕವಿಲ್ಲ. ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಆಗುವ ಉಪಯೋಗವಾದರೂ ಏನೆಂದು ಹೇಳು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಬುರುಜಿನಲ್ಲಿ ತೂಗುಹಾಕಿ, ಪ್ರತಿದಿನಾ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಯೋಗಿನಿ ಹೇಳಿದಳು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನನಗೆ

ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವವಂತೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

"ಸರಿ, ಈಗಲೇ ತರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಚಂತಿಸಿದಿರು" ಎಂದ ಅಲ್ಲಾಡೀನ್.

ಅವನು ತನ್ನ ಕೂಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದ್ಭುತ ದೀಪವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಉಜ್ಜಿದನು. ಕೂಡಲೇ "ಏನಪ್ಪ ನೆ" ಎಂದು ಭೂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಯಿತು.

"ಎಲೈ, ಭೂತನೇ, ಕಾಕಸನ ವನಗತ ಶಿವರದ್ಧಿರುವ ಗಂಡಭೇರುವಂ ಪಕ್ಕಿಯು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಂದುಕೊಡು" ಎಂದ ಅಲ್ಲಾಡೀನ್.

ಈ ಮಾತುಗಳು ಅಲ್ಲಾಡೀನನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ದೀಪವು ಭೂತ ರೂಪಾ ಕಾರಣ ಭವನವೆಲ್ಲಾ ಅದರುವಂತೆ ಆಬ್ಬರಿಸಿ "ಮೂರ್ಖ, ನೀಚ, ನೀನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಏನು? ನಮ್ಮ ಭೂತ ರಾಜನಾದ ಗಂಡಭೇರುವಂ ಪಕ್ಕಿಯು ಸಂತಾನವನ್ನು ಅರಿಯುವೆಯಾ? ಆ ಉಂಗುರ ಸಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ನಾನು ಸಿನ್ನನ್ನು ಭಗ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದಿತು.

ಅಲ್ಲಾಡೀನ್ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು "ಭೂತನೇ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಗ್ರಹಗೊಳ್ಳದಿರು. ನನಗೆ ಯಾವ ನೀಚ ಉದ್ಧೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಾ ಮೊಟ್ಟೆ ಯೋಗಿಸಿಯ ಸಲಹೆಯಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಮಡದಿ ಸಂತಾನಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ಬೇಡಿ

ದಳು. ಅದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸ್ವರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ" ಎಂದನು.

ಆ ಭೂತ ಪ್ರಕೂಡಲೇ ಶಾಂತವಾಗಿ "ಎಲೈ, ಅಲ್ಲಾಡೀನ್, ಇದು ಸಿನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೋರಿಕೆಯು. ಏಂದು ತಿಳಿದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಶಾಗಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಈ ನೇಳೆಗೆ ನೀನು, ಸಿನ್ನ ಮಡದಿ ಮತ್ತು ಸಿನ್ನ ಭವನ ಸಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿನ್ನ ಏಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ, ಮೊರಾಕೋ ದೇಶದ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ತಮ್ಮ ಸವನು. ಅವನು ಅಲ್ಲಾಡೀನ್ ಪ್ರತಿಯೂ. ಕಪಟ, ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಡೀನ್‌ನನ್ನು ಮೋಸವಿಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಸಮೋದರನು ಸಿನ್ನಿಂದ ಹತನಾದನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ

ಚಂದಮಾಮ

ಉಪಾಯ ಹೂಡಿರುವನು. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದ ಮೇಲಾದರೂ ನೀನು ಜಾಗರೂಕ ನಾಗಿರುವುದು ಉತ್ತಮ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದ್ವೈತನಾಯಕನು.

ಭೂತ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಾ ಬೀಸಿ
ಮಾಡಿದ. ಅವನು ತಕ್ಷಣ ಹೆಂಡತಿಯ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ " ಪ್ರಿಯೇ, ಗಂಡನೇರುವ
ವಸ್ತ್ರವು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತರಿಸುವಷ್ಟು. ಆ
ಯೋಗಿಸಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಾರ
ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು. ಅಕೆಯನ್ನೂ ಮೈ
ಅಂತ್ಯವುರಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡು. ಅಕೆ ಬಂದಾಗ
ನಾನು ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ಆ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ, ಎಲ್ಲಿ
ಬೀಕೋ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುವಂತೆ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ವಿವರಗಳು
ಮರೆತುಹೋದವೆಂದು ಹೇಳು " ಎಂದನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕೂಡಲೇ ಯೋಗಿನಿಗೆ
ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಯನ್ನು ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಲ್ಲಾಡಿಸನು
ತೆರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಹೊರಬಿಡು, ಯೋಗಿನಿಗೆ

ಯನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೂಕಿ, ತನ್ನ ಮಹದಿಂದ ಆ ಮಾಯಾವಿಯ ತಲೆ ಹಾರಿಸಿದನು.

“అయ్యో, ఎంతద సావకాయ్
నాడిదిరి” ಎಂದು ఆవేళపూరితలాగి
నుడిచలు రాజకుమారి.

ನಿಮ್ಮ ದೇವರ ಕಿರುನಗೆಯೇ ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ
ನಿಮ್ಮ ಮುಸುಕನ್ನು ಸರಿಸಿದನು. ಕೆಳಗೆ
ಬಿದ್ದ ನಕ್ಷತ್ರವು ಮೊಸಳೆಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು
ಕಂಡು ಮನಗಾಂವು. ಭಯಭೀತರಾದರು.

ಆಲ್ಲಾಹ್ (ನನು ಮಹದಿಯ ಬಳಿ ಸಾರಿ ಆ
ಮಕ್ಕಿಯ ಪೆಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ
ದನು. " ಭಗವಾನ್ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ
ಪೆರಿಯಕ್ಕಾ ತನ್ನರು. ಇಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೊನೆಗೊಂಡವು " ಎಂದನು.

అవంతర ఆల్బాద్రినసిగే బయ్యమంది
మక్కుగాదరు. ఆల్బాద్రినన తాయు,
మక్కుమక్కు ముదుకి, అనేక సన
మేమక్కులన్ను సత్తి అడవిదరు! అవ
రెల్లరూ బహళకాలద వరిగూ శుభ
వాగిద్దరు. [ముగియితు]

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಸಾರಸಂಬ ವೈದ್ಯನು ವ್ಯವಹರಿಸಿದ್ದ. ಮುತ್ತುಪ್ಪನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದುಬಂದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೇ ಅವನೂ ಮಾಡುತ್ತ, ಲಕ್ಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದ. ಇವತ್ತನ್ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು.

“ಗೃಹಿಣಿ: ಪ್ರಿಯಹಿತಾಯ ದಾರ ಗುಣಾ” ಹೆಂಡತಿಯ ಗುಣಗಳೇ ಗೃಹಸ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವನ್ನೂ, ಹಿತವನ್ನೂ ಕೊಡಬಲ್ಲವು. ಎಂಬ ಸಾರವಾಕ್ಯವನ್ನು ಆತ ಕೇಳಿದುದರಿಂದ ಶಕ್ತಿಸಾರನು ಸುಗುಣವತಿಯಾದವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡ. ಬಳಿಕ ತಾನೇ ತನಗೆ ಶಕ್ತಿ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ.

ಶಕ್ತಿ ಸಾರನಿಗೆ ನಾಮುದ್ರಿಕೆಯ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಾಮುದ್ರಿಕೆ ಹೇಳುವ ನೆಪನದಲ್ಲಿ ಆತ ಅನೇಕ ಕನ್ಯೆಯರ ಕೈಯನ್ನು ನೋಡಿದ. ಒಳ್ಳೆಯ ಲಕ್ಷಣವಿರುವ ಕನ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಆತನು ಚಿಕ್ಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆತ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರು

ಬತ್ತವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ತಾನು ನೆಟ್ಟಿದ ಕನ್ಯೆಗೆ ಆ ಬತ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, “ಇತ್ತೀಚೆಗೆ, ಈ ಬತ್ತದಿಂದ ನನಗೀ ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಆಡಿಗೆಮಾಡಿ ಬಡಿಸುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವರು ನಕ್ಕರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅಕ್ಷಯವಟ್ಟು, “ಆದು ಹೇಗಾದೀತು?” ಎಂದು ತಿರುಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಅಂತೂ ಅವನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಕನ್ಯೆಯರಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಆತನು ಕನ್ಯಾಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ, ಕಾವೇರಿತೀರದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ತಲುಪಿದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಗುಹಿಸಲನಲ್ಲಿ ಗುಣವತಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ ಒಬ್ಬಳು ಮುದುಕನೊಂದಿಗೆ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಹಳ ಬಡವರು.

ಶಕ್ತಿಸಾರನು ಗುಣವತಿಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೋಡಿದ. ಒಳ್ಳೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದವು. ಕೂಡಲೇ ಆತ, “ನೋಡಮ್ಮ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬತ್ತವಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನನಗೀ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಡಿಗೆಮಾಡಿ ಬಡಿಸುವೆಯಾ?” ಎಂದು

ಪಿ. ರಾಮನಾಥರಾಜ್

ಕೇಳಿದ. ಗುಣವತಿ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಗಲೂ ಇಲ್ಲ, ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ಬತ್ತದಿಂದ ಆಡಿಗೆಮಾಡಿ ಬಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.

ಆವಳು ಬತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಪ್ಪಮಾಡಿ ಅರಿಸಿ ಕುಟ್ಟ ಕೇರಿ ಉಮಿತೆಗೆದಳು. ಆ ಉಮಿಯನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, “ಅವ್ವಾ, ಇದನ್ನು ಅಕಸಾಲಿಗನಿಗೆ ಮಾರಿ, ಬಂದ ಮದ್ದಿಗೆ ತೀರ ಒಣಕಲೂ ಅಲ್ಲವ, ತೀರ ಹಸಿಯೂ ಅಲ್ಲದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು.

ಮುದುಕಿ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಗುಣವತಿ ಒಲೆಹಚ್ಚಿ ಎಸರಿಟ್ಟು ಅಕ್ಕಿ ತೊಳೆದುಹಾಕಿದಳು. ಅದು ಬೇಯುತ್ತಲೇ ಬಸಿದು, ಆ ಅಂಬಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿದಳು. ತುಸು ನೆಲೆಂಡಿ ಚಟ್ಟಿ ಅರೆದು, ಅಂಬಲಿಯನ್ನೂ ಚಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಸಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, “ಈಗ ಈ ಚಟ್ಟಿ ನಂಚಿ ಕೊಂಡು ಅಂಬಲಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ

ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಿ. ನಂತರ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದಳು.

ಅನ್ನಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಗುಣವತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಂಡವನ್ನಾರಿಸಿ, ಆ ಇಲಿಗಳನ್ನು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು “ಇದನ್ನು ಕೂಡಾ ಯಾರಿ ಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ತರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಮಜ್ಜೆಗೆ ತಾ” ಎಂದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುದುಕಿ ತಂದ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮುದ್ದೆ ಹುಳಿಮಾಡಿದಳು. ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆತಿಥಿಯನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಳು.

ಶಕ್ತಿಸಾರನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಂದು ಸೊಪ್ಪಿನ ಮುದ್ದೆಹುಳಿ ಮತ್ತು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ಊಟಮಾಡಿದನು. ಆವನಿಗೆ ಗುಣವತಿಯ ಮಿತವ್ಯಯ ತೆಯೂ, ಯುಕ್ತಿಯೂ ಬಹಳ ಹಿಡಿಸಿತು. ತರುವಾಯ ಆವನು ತನ್ನ ನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ, ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಗುಣವತಿ ಒಪ್ಪಿದಳು. ಮತ್ತೇನು” ಗುಣವತಿ ಲಕಾಢಿಸತಿಯ ಪತ್ನಿಯಾಗಿ ಬಹಳಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಳು.

ಕೃಷಿ ಗುಣಗುಣ

ನುತ ಮುಜಲಾರೋಪಿಯ ನಗರದ ಬಳಿ
ಹಿರಿಯಾಲದಮರ ಒಂದಿತ್ತು.
ನಾಲ್ಕು ಹರಡಿದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಂದಲಿ
ತುಂಬಿ ಫನಗುಮುಟದಂತಿತ್ತು.

ಮೇಘವರ್ಣನೆನ್ನುವ ನಾಯಕಪತಿ
ಆ ಮರವನು ಅಳುತ್ತಲಿತ್ತು.
ಕೆಲದಲಿ ಬಿಟ್ಟದ ಗವಿಯಲಿ ಕಳ್ಳರ
ಗುರು ಘೋಷದ ದೊರೆತನವಿತ್ತು.

ಅರಿಮರ್ದನನೆಂಬಾ ಘೋಷ ತಾ
ಸರಿರಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಲಿತ್ತು.
ವಟವೃಕ್ಷದ ಕಾಗೆಗಳನು ತಿವಿದು
ಪಟಪಟನೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಲಿತ್ತು.

ದಿನವೂ ಈಪರಿ ಸಾಯುತೆ ಕಾಗೆಯ
ಗಣನೆ ಇಳಿಯುತ್ತಲೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.
ಹೀಗೇ ವಂಶವು ಅಳಿವುದ ಕಾಣುತೆ
ಮೇಘವರ್ಣ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಹಗೆಗಾರನ ನೆರೆಮನೆಯೇ ಇದ್ದರೆ
ಎಂದೂ ತಪ್ಪದು ಅಪತ್ತು.
ರತ್ನ, ರೋಗ, ಬೆಂಕಿಯಕಿಡಿ ಇವುಗಳ
ಅಳಿಸಬೇಕು ಪೂರಾ ಕಿತ್ತು.

ಚಿಂತಿಸಿ ಒಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ
ತನ್ನ ತಾಪವನು ಮಂಡಿಸಿತು.
ಗೂಗೇಯ ರೂಪದ ಮೃತ್ಯುವ ಕೊಲ್ಲುವ
ತಂತ್ರದ ಮಾರ್ಗವ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿತು.

ಇರುಳಲ ಕಾಣದೆ ಬಂದು ಕೊಲ್ಲುವುದು
ಹಗಲಲಿ ಅಡುಗುವುದಾ ಮೃತ್ಯು.
ಘಾತುಕವಾದಾ ಘೋಷಕಿಶಾಚಿಗೆ
ಬರಿಸಬೇಕಾಯ್ತು ಅಪಮೃತ್ಯು.

ಕಾಕಮಂತ್ರಿಗಳು ತಲೆಕೆರೆದಾಡಿಸಿ
ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ಬಲುಹೊತ್ತು.
ಉಜ್ಜೀವಕನೆಂಬಮಾತ್ಯ ಕಾಕವು
ನುಡಿಯಿತು, ದನಿಯಲಿ ಭಯವಿತ್ತು.

ಇಲಿಯ ಬಲನ ಸಿಂಹವು ತೋಡಿದರೇನು ?
ಅದರ ನಖವೇ ಸವೆದುರಿದೀತು.
ಬಲವನು ಯೋಚಿಸದುಪಯೋಗಿಸಿದರೆ
ಬಹಳ ತಾಪವೆನುಗಾದೀತು.”

ಹೀಗೆ ಸಂಧಿ ಮೇಲೆಂದುದ ಕೇಳುತೆ
ಮಂತ್ರಿ ಸಂಜೀವಿ ಹೀಗಂತು :
“ ಕೂಡದು, ಸಂಧಿಯೇ ಕೂಡದು ! ಆದರಿಂ
ಕ್ರೂರವೈರ ಹೋಗುವುದೆಂತು ?

ಸಾಮದಾನಗಳ ಕ್ರೂರಗೆ ತೋರಲು
ಹೇಡಿತನವೆ ನಮಗಾದೀತು.
ಜ್ವರವು ಶೀತಜಲ ತಳೆದರೆ ಪೋವದೆ ?
ಮದ್ದರೆದರೇನೆ ಹೋದೀತು !

ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಗೆಲಲಾಗದೆ ಹೋದರೆ
ಯುಕ್ತಿಯ ವೈರಿಯ ಮುರಿದೀತು.
ಭೇದ, ತಂತ್ರಗಳ ಹೂಡಿ ಹೊಡೆದರೆ, ಆ
ಮೋಘಬಲವೆ ಹತವಾದೀತು ! ”

ಆಗ ನುಡಿಯಿತನುಜೀವಿಮಂತ್ರಿ “ ಇದು
ಸುಲಭವಲ್ಲ ಗೂಗೆಯ ಕತ್ತು !
ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಕೆ ವೈರಿಯೊಪ್ಪದಿರೆ,
ಸಂಧಿಮಾತು ನಮಗೇ ಕುತ್ತು !

ಸಂಧಿಯೂ ಬೇಡ, ಸಮರವೂ ಬೇಡ !
ಮಾತಾಡದೆ ನಾವ್ ತಳಕಿತ್ತು,
ದುಷ್ಟಗೆ ದೂರಿರು ಎಂಬಾ ನೀತಿಯ
ಬೆಂಬಡಿಯಲಿದೇ ಸರಿಹೊತ್ತು !

“ ನಮಗೂ ಮಿಂಚಿದ ಬಲವುಳ್ಳವರಲಿ
ಕಾಳೆಗಳೆಳಸುವುದಾವತ್ತು.
ಗೆಲುವನುಮಾನದ ಪ್ರಸಂಗದೊಳಗೆ
ದುಡುಕಲು ಮಡಿದೇವಲ ಸತ್ತು !

ಗೆಲುವನುಮಾನದ ನೆಲೆಯಲಿ ಮುಂದಕೆ
ಇಡುವುದೊಳಿತು ಸಂಧಿಯ ಒತ್ತು.
ಮಧುರವಾಗಿಯೇ ನುಡಿಸಿ ವೈರಿಯನು
ಕಳುಹಬೇಕು ಕೇಳ್ವುದ ತತ್ತು.

ಫನವೋ ಜನವೋ ಹೊನ್ನೋ ಮನ್ನೋ
ಬಯಸದೆ ಬರಲಾರನು ಶತ್ತು.
ಧುಡುಮ್ಮ ಕದನಕೆ ಇಳಿವುದು ವೈಫಲ್ಯವು.
ಹೆಮ್ಮೆ ಎಂಬುದೇ ಹಿತಶತ್ತು.

ಚಂದಮಾಮು

ಸಿಂಹ ಸುಮರೆ

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ವಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಸಾಬೂರ್ ಎಂಬ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಮೀರಿದ ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಬೇರೊಬ್ಬನಿರಲಿಲ್ಲ. ಧಾನಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಜಾ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ಆತನ ಸಮಾನರಲ್ಲ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ನೇರ ರಾಗಿ ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ತನುಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬೇಡಬಹುದಿತ್ತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಬೂರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕಮರಲ್ ಅಕ್ಬರ್ ಎಂಬ ಕುವರನೂ, ಮೂವರು ಸುಂದರಿಯರಾದ ಕುವರಿಯರೂ ಇದ್ದರು. ಆತನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಎರಡು ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸುವನು. ಒಂದು ಹಬ್ಬ ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲೂ,

ಮತ್ತೊಂದು ಶರತ್ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭಾರಿ ದಿವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಮಾ ರಾಧನೆಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಉತ್ಸವಗಳಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಜನ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಆತನಿಂದ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹಬ್ಬದಿನಗಳಂದು ಕೆಲವಾರು ಬೈದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡುವರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ದಯೆ ಪಾಲಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಕೆಲವರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ವರ್ಷ ವಸಂತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಮೂವರು ಸಿದ್ಧರು ಬಂದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ದೇಶದಿಂದಲೂ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೋಮ್ ದೇಶದಿಂದಲೂ, ಮೂರನೆಯವನು

ಸರ್ವಿಯಾದೇಶದ ದೂರವ್ಯಾಂತದಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರಂತೆ ಆ ಸಿದ್ಧರೂ ಸಹ ರಾಜನಿಗೆ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಆರ್ಪಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳು ತೀರಾ ಅಪೂರ್ವವಾದುವು !

ಹಿಂದೂದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಸಿದ್ಧನು ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾನವನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿಲ್ಪ ಇತ್ತು. ರಾಜನು ಆ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಆದರ ರಚನೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ಇದು ತುಂಬಾ ಅಂದವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವೇನು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ಈ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೋಟೆದ್ವಾರದಬಳಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿ. ಶತ್ರುಗಳು ಕೋಟೆಯಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇದು ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದು ಊದುವುದು. ಆ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಶತ್ರುಗಳು ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಚದುರಿ ವರಾರಿಯಾಗುವರು. ಈ ವಿಗ್ರಹ ಕೋಟೆಯಬಳಿಯಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿಮಗೆ ಶತ್ರುಭಯವಿರಲಾರದು” ಎಂದ ಹಿಂದೂ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಸಿದ್ಧವುರುಷ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ರೋಮದೇಶದ ಸಿದ್ಧವುರುಷನು ತಂದ ಕಾಣಿಕೆಯುಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಹೊರಳಿಸಿದನು. ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ರಜತ ತಟ್ಟೆಯ ನಡುವೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಗಂಡು ನವಿಲಿತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಚಿನ್ನದ ಹೆಣ್ಣು

ನವಿಲುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದ್ದರು. ಅದೂ ಸಹ ನೋಡಲು ಸೊಗಸಾಗಿತ್ತು. ಆದರ ಉಪಯೋಗವೇನೆಂದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ಈ ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲುಗಳು ಗಂಟೆಗೊಂದರಂತೆ ಇಡೀದಿನ ಕೂಗಿ ನಿಮಗೆ ಗಂಟೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುವು. ಗಂಡುನವಿಲು ಮಾತ್ರ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಚಾಂದ್ರಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಇದೇ ಈ ನವಿಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇಷ” ಎಂದು ರೋಮದೇಶದ ಸಿದ್ಧವುರುಷನು ಹೇಳಿದನು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ಮೂರನೇ ಕಾಣಿಕೆಯುಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ಅಮೊಂದು ಕರಿಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವ. ಅದಕ್ಕೆ ರತ್ನ ಋಚಿತವಾದ ದುಪ್ಪಟೆ ಹಾಸಿತ್ತು. ಅದರ

ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಸಕಲ ಸಾಧನಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

“ನೋಡಲು ಕುದುರೆ ತುಂಬಾ ಮುಚ್ಚಟೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೋ ತಿಳಿಸುವೆಯಾ?” ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್ಷಿಯಾದೇಶದ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು “ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಇದೊಂದು ಕೀಲು ಕುದುರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಇದರಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಅತಿ ನೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಏಕರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದಷ್ಟು ದೂರ ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಇದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹೋಗಬಹುದು” ಎಂದನು.

“ಭಲಾ, ನೀವು ಮೂವರೂ ತಂದೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳು ತುಂಬಾ ಅದ್ಭುತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿದಹೊರತು ಅವುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ” ಎಂದ ಸಾಬೂರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

ಕೂಡಲೇ ಆ ಮೂರು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗಿಟ್ಟರು. ಅವೆಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯಹೊಂದಿದುವು. ಬಂಗಾರದ ವಿಗ್ರಹ ತನ್ನ ಕಡೆ ಬರುವ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಶಿಲ್ಕುಲೂವಿ ಅವರನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಹೆಣ್ಣು ನವಿಲುಗಳು ಗಂಟೆ ಗಂಟೆಗೂ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕೀಲುಕುದುರೆಯನ್ನು ತಂದ ಸಿದ್ಧನು ಅದರಮೇಲೆ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಸಾರಿ

ಸುತ್ತಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಮುಂದಿಳಿದನು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ಕಂಡು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ಆತನು ಮೂವರು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಕುರಿತು “ ನೀವು ನನಗೆ ಆತ್ಮಂತ್ ಅಮೂಲ್ಯನಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಾಗೆಕೆಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವಿರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ನೀವು ಕೋರುವವನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅವರು ಮೂವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ವಿನಾಹವಾಗಲು ಆಸೆಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತುಸನಾದರೂ ಸಂಕೋಚಪಡದೆ

ಕೂಡಲೇ ಖಾಜಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿಸಿ, ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿದನು. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹಿರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂದೇಶದ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನಿಗೂ, ಎರಡನೇ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ರೋಮ್ ದೇಶದ ವನಿಗೂ, ಕಿರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಪರ್ಷಿಯಾದೇಶದವನಿಗೂ ಕೊಡುವ ಘೋಷಣೆಯಾಯಿತು.

ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರು ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯವಳು ತನ್ನ ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾದ ಸುಂದರಿ. ಅವಳು ತನ್ನ ಭಾವಿ ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಳು. ಪರ್ಷಿಯಾದೇಶದ ಸಿದ್ಧನು ವಯೋವೃದ್ಧನು. ಶರೀರವೆಲ್ಲ

ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿಹೋಗಿತ್ತು, ಕಣ್ಣು ಗುಳಿಸೇರಿತ್ತು. ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ವಿಕಾರವಾಗಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟು ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗುವ ನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಅವಳು ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬೋರಲುಬಿದ್ದು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶೋಕಾವೇರದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನ ತೊಡಿಗೆಯನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡಳು. ಮುಖವನ್ನು ಪರಚಿಕೊಂಡಳು. ಜುಟ್ಟು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಳು. ಹೀಗೆ ಅವಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶೋಕದೇವತೆಯಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇದು ನಡೆದಾಗ ರಾಜಕುಮಾರ ಅಕ್ಕಾರ್ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಬೇಟೆಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ತಂಗಿ

ಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಅವಳ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವಳಿದ್ದ ಬಗೆ ಕಂಡು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು “ಸಕೆ ಅಳುತ್ತಿರುವೆ ತಂಗೀ, ಯಾರೇನು ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಬಾರವೇ?” ಎಂದು ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿ ಕೇಳಿದನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. “ಅಕ್ಕಾ, ನಿನೊಂದಿಗಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಬೇರೆ ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ನಾನು ಈ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬಿಕ್ಕಿಬೇಡಿ ಬಾಳುವೆನು. ಅಪ್ಪ ನನಗಿಷ್ಟು ಅಸಾಯ ಮಾಡುವರೆಂದು ನೆನೆಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅಲ್ಲಾ ಹೊರತು ಅನ್ಯದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಅವಳೇರ ಪೂರಿತಳಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

“ಅಪ್ಪಾಜಿ ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹ ವಾದರೂ ಏನು? ನಿನ್ನಾರಣವಾಗಿ ನೀನೇಕೆ ದುಃಖಿಸುವೆ?” ಎಂದ ಅಕ್ಕಾರ್.

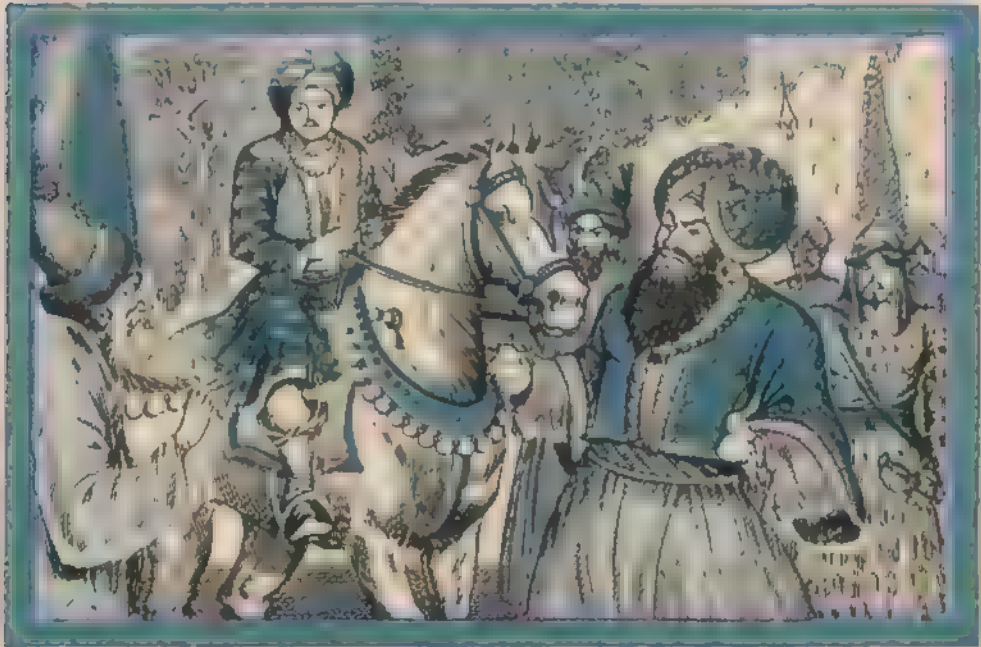
“ಅಕ್ಕಾ, ಏನು ಹೇಳಲಿ? ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ವಯೋವೃದ್ಧನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಸಕಲ ಏರ್ಪಾಟುಗಳಾಗಿವೆ. ಆ ಮುದುಕನು ಮಾಯಾಸಿಯಂತೆ ತೋರುವನು. ಅವನು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕೀಲು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವನು. ನಾನು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಳಿರುವೆನೇ ಹೊರತು ಆ ಮುಷಯನನ್ನು ಸೆವಾಹವಾಗ

ಲಾರೆ" ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಆಕಾರ್ ತಂಗಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ, ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಆಪ್ತಾ, ಯಾರೋ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ನಿನಗೇನೋ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನೆಂದು ನನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಈ ರೀತಿ ಅವಳ ಕತ್ತು ಕುಯ್ಯುವುದು ಸರಿಯೇ? ಹಾಗೆಂದಿಗೂ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಣಾ ದೇವದ ಸಿದ್ಧವುರುಷನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಗನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯಸಿಯಲ್ಲಿ "ಮಗೂ, ನೀನು ಈತನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೀಲು

ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಸೇವಕರು ಕೀಲು ಕುದುರೆಯನ್ನು ರಾಜ ಕುಮಾರನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕಂದಚಿದಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆಕಾರನ ಮುಂದೆ ಬಂತು. ಅವನು ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನೆಂದು ಪ್ರತಿತಿ, ಚಂಗನೆ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿಸಿದನು. ಮಾನುಲು ಕುದುರೆ ಯನ್ನು ನಡಿಸುವಂತೆ ಆ ಕೀಲುಕುದುರೆ ಯನ್ನು ಓಡಿಸಲಿತ್ತಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅದು ಕದಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಿದ್ಧನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಉಸಾಯ ರಾಜ ಕುಮಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಸು" ಎಂದನು. ಸಿದ್ಧನು

ರಾಜಕುಮಾರನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಕುದುರೆಯ ಕತ್ತಿನ ಬಲಗಡೆ ಯಿರುವ ಬಂಗಾರದ ಕೇಲನ್ನು ವಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದರೆ ಕುದುರೆ ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತ್ತದೆ” ಎಂದನು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ಮಿಾಟನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು, ತರನೇಗದಿಂದ ಕುದುರೆ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಾಯಿತು. ಮಗನಿಗಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಷ್ಟು ಗಂಟೆಗಳಾದರೂ ಅವನ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ಆತನು ಸಿದ್ಧನೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾತ್ಮರೇ, ರಾಜಕುಮಾರನು ಹಿಂತಿರುಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ತನಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿನಾಶಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಕ್ರೋಶ ಪ್ರತಿಕ್ರೋಶನಾಗಿರುವನೆಂದು ಆ ಸಿದ್ಧನು ಅರಿತಿದ್ದನು. ಅಂತಲೇ ಅವನಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಕೋಪವಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಭೂಮಿಗಿಳಿಸುವ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಾನೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಗನು ಹಿಂತಿರುಗುವ ಮಾತುಸುಳ್ಳು. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸುವ ರಹಸ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರನು ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಷ್ಟು ಅತುರವಿರಬಾರದಿತ್ತು” ಎಂದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಾರ್ವಭೌಮನಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗ್ರಹವುಂಟಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಭಟರೊಂದಿಗೆ “ಈ ದುಷ್ಕನನ್ನು ಸಾಯುವಂತೆ ಹೊಡೆದು, ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅವರು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಾಲಿಸಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕಾಣದೆ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಆತನ ದುಃಖವನ್ನು ಕಂಡು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂದಿನ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲಾ ಅಂದಿನ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರಜೆಗಳೂ ತಮ್ಮ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ

ಅನೇಕಾನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಗುಂಪು ಒಂದು ನಿವಾಸ ಸೇವಗಡಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಕಳ್ಳರು ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಕಳ್ಳರಕೂಟವನ್ನು ಹಿಡಿದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೇವರೆ ಅವರ ನಿವಾಸಸ್ಥಳವನ್ನಾದರೂ ಯಾರೂ ಅರಿಯರು.

ಆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಬಡವ, ಅವನ ಪೆಂಡತಿ, ಮಗ ಅನಂದ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂದ ಕೊಂಚ ದೊಡ್ಡವನಾದಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಈ ಕಳ್ಳರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು. ತನಗೊಂದು ಹರಿದ ಅರಿವೆಯಾದರೂ ಇಲ್ಲವಿರಲು ಆ ಕಳ್ಳರೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ಕಳ್ಳರಿಂದಲೇ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಜನ ಬಡತನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ಅರಿತನು. ಹೇಗಾದರೂ ಈ ಕಳ್ಳರ ಕಾಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. "ಮಗೂ ನೀನಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವನು. ಕಳ್ಳ

ತನದಲ್ಲಿ ಸಳಗಿದ ಆ ದರೋಡೆಕಾರರನ್ನು ನೀನೆಂತು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲೆ? ಅವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆಗೆಯಬಲ್ಲರು" ಎಂದರು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು.

ಆದರೆ ಅನಂದ ತನ್ನ ಹಣ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಾದರೂ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಆಡಗಿಸುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿನವಿನಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಕಳ್ಳರಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಶೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಅನಂದನು ಅರಣ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು ಪ್ರಚಂಡ ಬೆರುಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಗಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಳೆ ಬೇರೆ. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದು, ದಾರಿಗಾಣದ ಗೊಂಡಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಅನತಿದೂರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅನಂದನು ಆ ದೀಪವಿದ್ದತ್ತ ಹೋದನು. ಅದೊಂದು ಭಾರಿ ಭವನ. ಅರಣ್ಯದ ನಡುವೆ ಅಂತಹ ಭಾರಿ ಭವನವೆಂಬುದೆಂದು ಅನಂದ

ದನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದೇ ಕಳ್ಳರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆ. ಆದರ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ಆನಂದ. ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು. ಆಗ ಆ ಭವನದಲ್ಲಿ ಮುದುಕಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

“ಆಜ್ಜಿ, ಹೊರಗೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದ ಗಾಳಿ ವೀಸುತ್ತಿದೆ; ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಚಳಿ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಗೆ ಬರಲೇ?” ಎಂದ ಆನಂದ.

“ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ದುರ್ಭರವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳಗೆ ಬರಬೇಡ, ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ” ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ. “ಯಾಕೆ ಆಜ್ಜಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಆನಂದ.

“ಯಾಕೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಇದು ಕಳ್ಳರ ರಹಸ್ಯಸ್ಥಳ. ನನ್ನನ್ನು ಆಸಹಿಸಿ ತಂದು ನನ್ನಿಂದ ಚಾಕು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆ ವಾಸಿಗಳು! ಇವರಿಗೆ ದಂಪದಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದೋಚುವುದು ಅವರ ಕೆಲಸ. ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆಯಲು ಹಿಂತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು.

“ಹಾಳುಪ್ರಾಣ ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ ಆಜ್ಜಿ. ಹೊರಗೆ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಹಾಯಾಗಿ ಬೆಚ್ಚನೆಮನೆಯಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆನಂದನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ರಾಶಿ ಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಬಿತ್ತು. ಆನಂದನು ಆ ಹಣದ ರಾಶಿಗಳ ನಡುವೆ ಜಾಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು ಆನಂದನನ್ನು ನೋಡಿ “ಯಾರವನು? ಇವನಬಳಿ ಹಣವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ?” ಎಂದು ಆಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

“ನೀ ಮೇಲೆ ಅರಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿರಲು ಹಣವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು” ಎಂದಳು ಆಜ್ಜಿ.

ಅವಳ ಮಾತಿಗೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು “ಹಾಗಾದರೆ ಇವನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಂತದವನೇ ಇರಬೇಕು. ಇವನನ್ನು ಈಗಲೇ ಯಮಪುರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸೋಣವೇ? ಇಲ್ಲ ನಾಳೆಯವರೆಗೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಕೊಟ್ಟು, ನಂತರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆ

ಯೋಗನೇ?" ಎಂದು ಅವರು ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಅನಂದನು ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿ, ಇನ್ನು ತಡಮಾಡಿದರೆ ಮುತ್ತು ಒಂಡಿತವೆಂದು ಅರಿತು, ಕಳ್ಳರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ "ಆಯ್ಯಾ, ನನಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಚೋರನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನೌಕರನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ವಿನಯವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಳ್ಳರು ಸಂತೋಷಿಸಿ "ಹಾಗೆ ಹೇಳು ಮತ್ತೆ. ನಾವು ಆಗಾಗ ಹೊಸಬರನ್ನು ನಮ್ಮ ತಂಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುಂಟು. ಅವರಿ ನಮ್ಮ ತಂಡದ ಸದಸ್ಯನಾಗಲು ಕೆಲವು ಸರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಬೇಕು. ಶಿಷ್ಯನಾಗ

ಬಯಸುವವನು ಯಾರಿಗೂ ಹಾನಿಮಾಡದೆ, ಯಾರನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಒಂದು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂತಹ ಎರಡು ಚೋರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸರೀಕರಾಗುವನು. ಮೂರು ಕಳ್ಳತನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿ. ನೀನು ಯಾರ ಸೊತ್ತನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಚಾಚೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕಳ್ಳತನವಾಗಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಹಾನಿಯೂ ಆಗಬಾರದು." ಎಂದರು.

ಅನಂದನು ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಮುಂಚಾನೆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟನು. ಹೊರಡು

ಹಾಗೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆನಂದನನ್ನು
ಕಂಡು ರೈತನು "ಫೇಸ್, ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕ

ಕೊಂಡಮೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಕೈತನೊಬ್ಬನು
ಎತ್ತನ್ನು ಮಾರಲು ಪೇಟೆಗೆ ಆ ವಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಂಡು
ರೆತನು "ಸೋಗುಸಾದ ಮೆಟ್ಟು. ಅದರ
ಮಂದೇ ಒಂದಿದೆ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸೋಗು
ಸಾಗಿತ್ತು" ಎಂದುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆ
ದನು. ಅವನು ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ
ಅನಂದನು ಪುನೆಯಿಂದ ಹೋರಬಿದ್ದು ಆ

ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ಕಳ್ಳರಿಗೆಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದರೆ ಜನಬಾಳಿಯಾರು” ಎಂದುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದನು.

ರೈತನು ಕಣ್ಣಿರೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಆನಂದನು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗದ ಕುಣಿಕೆಯಿಂದ ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಓಡಿದು ನೋಡಲೇ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮರಕ್ಕೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರೈತನು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು “ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಿಗೂ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು, ಸಂತೋಷ” ಎಂದು ಮುನ್ನಡೆದನು.

ಆನಂದನು ಕಾಲು ಹಾದಿಯಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಮೂರನೇಬಾರಿ ಮರಕ್ಕೆ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರೈತನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು. “ಎಲಾ, ಇವನು ಹಿಂದೆ ನಾನು ಕಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಒಬ್ಬನೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮರಗಳಮೇಲೆ ಸಾಯುವುದೆಂದರೇನು? ಇದರಲ್ಲೇನೋ ರಹಸ್ಯವಿರಬೇಕು” ಎಂದುಕೊಂಡು ಎತ್ತನ್ನು ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಸಂದೇಹವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿದನು.

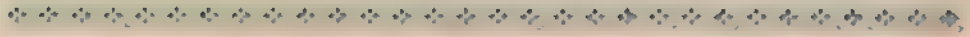
ರೈತನು ಅತ್ತಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಆನಂದನು ತನ್ನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹಗ್ಗವನ್ನು ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಎತ್ತನ್ನು ಕಳ್ಳರ ವಾಸಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಹೋದನು. “ಈಗ ನೀನು ನಮಗೆ ಸರಿಸಮಾನನು” ಎಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಾ ಕಳ್ಳರು ಅವನ ಭುಜವನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು.

ಅತ್ತ ರೈತನಿಗೆ ತುಂಬಾ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಅವನಬಳಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಎತ್ತು ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಜರೂರಾಗಿ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಎತ್ತನ್ನು ಮಾರದೆ ವಿಧಿಯರಲ್ಲಿ. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಎತ್ತನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹು ಹುಷಾರಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಕೊಂಚಮಾರ ಹೋಗಲು, ವಾಯು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾದೇಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಗುಟುರು ಹಾಕಿದ ದ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

“ಓ, ಗುಟುರು ಹಾಕುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಎತ್ತಿನ ಧ್ವನಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಹಗ್ಗ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಮೇಯಲು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಎರಡು ಎತ್ತುಗಳೂ ಅಲ್ಲೇ

ಇರಬಹುದು” ಎಂದುಕೊಂಡು ರೈತನು ತನ್ನ ಮೂರನೇ ಎತ್ತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ, ಪೊದೆಗಳ ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೋದನು.

ಹಾಗೆ ಪೊದೆಯ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಗುಟುವಿನ ಶಬ್ದವೊದ್ದು ಆನಂದ. ರೈತನು ಪೊದೆಯೊಳಗೆ ಮರೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಹೊರಗೆಬಂದು ಮೂರನೇ ಎತ್ತನ್ನು ಸಹ ಕಳ್ಳರ ಭವನಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಅವನ ತಾತುರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಕಳ್ಳರು ತಮ್ಮ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಆನಂದ ನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿ ಕೊಂಡರು. “ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ನೀನೇ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಅಹ್ಲಾಸುನವರ್ತಿಗಳು ಇವು” ಎಂದು ಅವರು ಆನಂದನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

“ಸರಿ, ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ನಾವು ಎಂದು ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುಸಿಲಿಂಡಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಗವಾಹಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ.” ಎಂದು

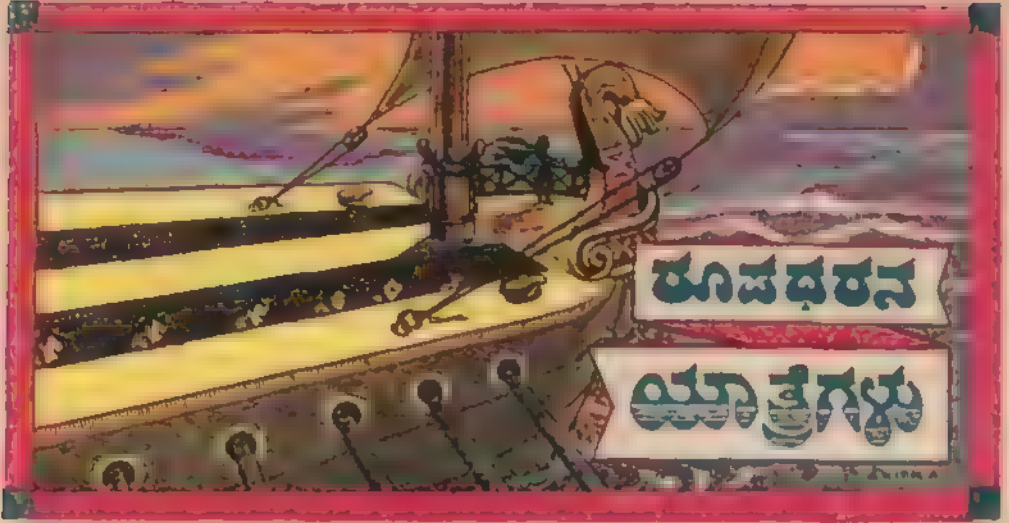
ಆನಂದನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯ ಗುರುತು ಹೇಳಿದನು. ಕಳ್ಳರು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರು.

ತರುವಾಯ ಆನಂದನು ಅವರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ “ಅಪ್ಪಾ, ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳರು ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಜಭಟರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಕಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಗೆ ನಮ್ಮ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ” ಎಂದ.

ಕಳ್ಳರು ಮಾರನೆಯದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆನಂದನ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಜ ಭಟರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತ ಕಳ್ಳರ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಪಾರಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಆನಂದನೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳರಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸೊತ್ತನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಆನಂದನು ರೈತನಿಗೆ ಅವನ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದನು. ನಂತರ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭವನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದನು.

12

[ರೂಪಧರನು ದೇಶವೃತ್ತದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಶುಭ ಸುದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವನ ಕುಮಾರ ಭೀಮತಿ ತಂದೆಯ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸ್ವಯಂಕೋಂಡ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮದ್ಯವಿಮಾಗಳಿರುವ ಅನೇಕ ರಾಜಕುಮಾರರು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಗುಡ್ಡದ ಸುತ್ತುವು ಅವನಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಅವನು ಒಂದ ಸಮಾಪದ ಸಡಬಿದರೂ ಬಯೆ ಏಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭೀಮತಿ ತಂದೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಇಥಕಾದಿಂದ ಸ್ಥಿಲವಾಗಿ ನೌಕಾಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟನು.]

ಅ ನೌಕೆ ಪೈಲಾಸ ತೀರವನ್ನು ತಲವುವಾಗ ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮರುಗದೇನಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಗಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಗುಂಪುಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದೊಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಏನೂಮುಂದಿ ಗಳಿದ್ದರು. ತೀರದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಒಂಬತ್ತು ಓಕುಮೀಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ಜಿಂಕೆ ಗುಲಿಯು

ತ್ರಿಕ್ಷು. ದೊಡ್ಡದಾದ ಅರಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು ನಾವಿಕರು ಕೆರೆಜಾವೆ ಇಳಿಸಿ ಲಂಗರು ಹಾಕಿದಮೇಲೆ, ಭೀಮತಿ ಮತ್ತು ಅವ ಸೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ವೃದ್ಧ ಸಹನಸೂ ಇವರು ಬಂದು ತೀರದಲ್ಲಿ ಸಡಬುಕೊಡಗಿದರು.

"ಸಾವೀಗ ನವದೋತನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹಾಸ್ಯಾಪಿಷ್ಟ ಆವ ಸೊಂದಿಗೆ ಸಮ ಕೆಲಸ ಹೇಳಬಿಡು. ನಿನ್ನ

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪ್ರರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

*****

ತಂದೆಯ ಸಮಾಚಾರಕ್ಕೇಳು. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ
ಸುಖ ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯೆ”
ಅವನು ಸತ್ತಿರುವನೋ? ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವಾಗ
ಎಲ್ಲಿ? ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳಿಲ್ಲಾ ನವದ್ಯೋತನಿಗೆ
ತಿಳಿದಿದೆಯೋ ಕೇಳಬೇಕು. ನವದ್ಯೋತನು
ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ. ನಿಜ ತಿಳಿಯುವ
ವನು. ಮುಚ್ಚುಮರೆಯುವನಲ್ಲ. ಅವನೊಡನೆ
ನೀನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು. “ಎಂದು
ಸಹನನು ಫೀರಮತಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ನಾನಿನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕವ. ದೊಡ್ಡವರೊಂದಿಗೆ
ನುಡುಕುವ ಕ್ರಮಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನನ
ಗಿರುವ ಭಯ” ಎಂದು ವಿರಮತಿ. ಸಹನನು
ಅವನಿಗೆ ಫೈರ್ಯ ಹೇಳಿದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ
ನವದ್ಯೋತ ಮತ್ತು ಅವನ ಕುಮಾರರು

ನಾಸನೂಡುವ ಶಿಬಿರದಕಡೆಗೆ ನಡೆದರು.
ಹೊಸವರು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನವ
ದ್ಯೋತನ ಕುಮಾರರು ಎದುರುಹೋಗಿ ಫೀರ
ಮತಿ. ಸಹನನಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿದರು. ತರು
ವಾಯ ಅವರು ನವದ್ಯೋತನ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ಮರಳಿನಮೇಲೆ ಮೆತ್ತಗಿನ ಚಮವನ್ನು
ಹಾಸಿ ಅದರಮೇಲೆ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ
ಸಿದರು. ಆಹಾರವನ್ನೂ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನೂ
ಕಂದು ಕೊಟ್ಟರು.

ಅತಿಥಿಗಳ ಪ್ಲಾಫಾಶಾಂತಿಯಾದಮೇಲೆ
ನವದ್ಯೋತನು ಅವರನ್ನು ಕೂರಿತು —“ಈಗ
ಹೇಳಿ, ನೀವು ಯಾರು? ಯಾವದೇಶದಿಂದ
ಸಮುದ್ರದಾಟ ಬಂದಿರುವಿರಿ? ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಾ” ಅನ್ನ ಬೇರೆಲ್ಲರೊಳ

ಹೋಗುತ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿ ಇಳಿದಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಫೀರನುಂ ಧೈಯ ದಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ.

"ನುಹಾರಾಜ, ನಮ್ಮದು ಇಥಾ ಕಾ. ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಿಮು ಒಡೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಕಂದೆ ರೂಪಧರರ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಯುವ ಸಿಮುತ್ತರಾಗಿ ಒಂದಿ ದೇನೆ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ಸಮಾಚಾರವೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಮಾಚಾರವೂ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸತ್ತುಹೋಗಿರುವ ಸಂಗತಿ ಸಿಮಿಗೆ ಒಂದಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಆ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ದಯಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ

ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಅದುದರಿಂದ ಸಿಮಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡದೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು."

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನದೇಶನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತರಪ್ಪತನು:

"ಕಂದಾ, ಒಂದೇಬಾರಿಗೆನಡೆದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಿಸಿದೆ. ವಜ್ರಕಾಯನ ವಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ನಾನೆಲ್ಲಾ ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಗರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಕಿ ಒಂಬತ್ತುರವಳಿ ಅತಿ ಕ್ರೂರನಾದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮ ಯೋಧರನ್ನೊಂದು ಆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಘಟನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಹೋದರೆ ಐದಾರುವರ್ಷ ಹಿಡಿದೀತು.

ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷ ಎಮ್ಮೋ ಕಷ್ಟವಟ್ಟು ಮೇಲೆ, ಕಷ್ಟಕಡೆಗೆ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಿಂದ ವಿಜಯಗಳ ಸಿದ್ಧವೆ. ಯುದ್ಧ ಕಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಸಮಾನನೋಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮಿಬ್ಬರನಡುವೆ ಒಂದು ಸಾರಿಕೂಡಾ ಅಭಿವ್ರಾಯ ಭೇದ ಬಂದುದಿಲ್ಲ. ನಮ ಸಲಹೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ನಿಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಗುವು ಬೆಲಾ ಅಗಿಯೋಯಿತು. ಒಂತಿರುಗುವ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಳ್ಳಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡುವು. ರಾರಾಜನಿಗೂ ಪ್ರತಾಪನಿಗೂ ನಡುವೆ ಅಭಿವ್ರಾಯಭೇದ ನೋಗುತ್ತಿತು. ಮಾತಿಗೆರಾಕುಮೆರಬಿತು. ಮತ್ತೇನಿದೆ? ಉಳಿದ ಯೋಧರೆಲ್ಲಾ ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಒಡೆದು ಆ ಅಸ್ಥಿತಮ್ಮಂದಿ

ರೋಗ ಒಪ್ಪೊಬ್ಬರ ಪಕ್ಷಹಿಡಿದರು. ಮರು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅರ್ಧಮಂದಿಗಳು ಹಡಗುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರತಾಪನೊಂದಿ ಹೊರಟವು. ಉಳಿ ವರ್ಧಮಂದಿಗಳು ರಾರಾಜನೊಂದಿಗೆ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದರು. ಸಾವು ಬೆನ್ನಡೋಸಿಗೆ ತಲವತ್ತಲೇ ಸಿನ್ನ ತಂದೆ ತಾನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೂ ಹೊರಟರು. ನಾನೂ ದೇವಮಯನೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೂ ನೇರಣಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಇದು ನಡೆದ ಕಥೆ. ಮಗೂ, ಉಳಿದವರ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಜ್ರಕಾಯನ ಮಗ ನವಯೋಧನೂ ಅವನ ಅನುಚರರೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಮನೆಸೇರಿರುವರೆಂದು ಕೇಳಿರೋನೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರುಕೂಡಾ ಅವರವರ ದೇಶ ಸೇರಿರುವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ರಾರಾಜನು ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಮೇಲೆ, ಅಜ ಒಲಿಸು ರಾರಾಜನ ಪೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ತಂತ್ರ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ವಾರುಣವಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ನೀನು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ರಾರಾಜನ ಮಗ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗ. ಆತ ಅವ ಕಾಲನೋಡಿ ಅಜಒಲಿಸನ್ನು ಕೊಂದು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಕ್ಕು ಮಾಡಿದ ಮೋಹಿಯ ಹಗೆ ಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡ.”

ಧೀರಮುತಿಯೆಂದ: “ಅವನೇಷ್ಟು ಅದೃಷ್ಟ ಕಾಲ! ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೇ ಬಂದು ಸೇರಿ

***

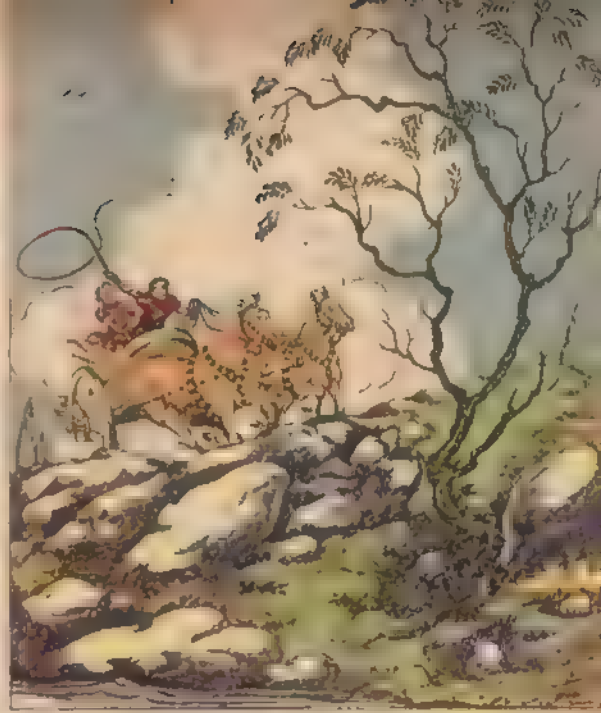
ಕೊಂಡು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುವವರನ್ನೇ ನಾನು
ಯಾವಾಗ ಹಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೋ!" ಫೀರ
ಮತಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟ.

"ಹೌದು ಮಗು. ನಿನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು
ಸೇರಿರುವ ದುಷ್ಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯ ನಾನೂ
ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಅವರನ್ನೇಕೆ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು" ಅವರೊಬ್ಬರೂ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳೇನು?"
ಅದರೂ ಆ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತಾದೇವಿಯ ಅನು
ಗ್ರಹ ನಿನ್ನನ್ನೇರಿದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಂತೆ
ನೀನುಕೂಡಾ ಬೇಗದಷ್ಟೇ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ
ನೆಲೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲಿಸಬಲ್ಲೆ. ಕೂಲಿಬರಬೇಕು."
ಎಂದ ನನದ್ವ್ಯೂತ.

ಅವರು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಹೊತ್ತ
ಮುಳುಗಿತು. ಫೀರಮತಿ ತನ್ನ ಸೊಕ್ಕಿಗೆ
ಹೋಗಲು ಎದ್ದನು. ಅದರೆ ನನದ್ವ್ಯೂತನು
ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

"ರೂಪಧರನ ಕುಮಾರನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗುವುದೇ? ನನಗೆ ಮನೆ
ಯಲ್ಲೇ" ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೇ" ಎನ್ನುತ್ತಾ
ಅವನು ಫೀರಮತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಸಹನನು ರೂಪ
ಖಳಿದ ಸಾವಿಕರ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರ ಸೋಲಿ
ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನೌಕೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಫೀರಮತಿ ಸಿದ್ಧ
ಯಿಂದಿದ್ದು ಸುಖವಾಗಿ ಮೀಂದು ಒಟ್ಟಿದವಳಾ
ಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನನ್ನು ಪ್ರತಾಪನ ಬಳಿಗೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಒಂದು ಕುಮರಿ

ಬಂದಿ ತಯಾರುಮಾಡಿದರು. ದಾರಿಗೆ
ಬೀಳುವ ಆಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ
ದ್ವ್ಯೂತನ ಕುಮಾರನೊಬ್ಬ ಫೀರಮತಿ
ಯೊಂದಿಗೆ ಬಂತಿರುದ್ದ ಹೊರಟನು. ಅವ
ರಿಬ್ಬರೂ ಅದಿನವೂ ಮರುದಿನವೂ ಪ್ರಯಾಣ
ಮಾಡಿ ಪ್ರತಾಪನ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಾಪನು
ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಜ್ರಕಾಯನ ಮಗಳಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಮದುವೆ
ನೆಗೆ ಸರಿಹೊರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ಆಸೀಕಮಂಟ
ಬಂದಿದ್ದರು. ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಚಾನಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ದಿತಣ, ವಿನೋದ ಕೂಟಗಳು
ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆಗ ಪ್ರತಾಪನ ಅಂಗ
ರಕ್ಷಕನಾದ ಭಟನೊಬ್ಬ ಅವನ ಬಳಿಗೆ

***

ಚಂದಮಾಮ

***

***

ಬಂದು "ಮಹಾರಾಜ, ಯಾರೋ ಇವರು
ಮೊಸರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಬಂದು
ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಡಿಸಿ"
ಅಥವಾ ಬೇರೆಯಾರಾದರೂ ಕಳುಹಿಸಿ?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಪ್ರತಾಪನು ಹುಟ್ಟುಗಂಬಕ್ಕೆ "ನೀನಿಷ್ಟು
ಮೂರ್ಖ! ನಾನು ಪಂಡಿತನಲ್ಲ, ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ
ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಬೇರೆಯವರ ಅತಿಥಿ
ವನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ" ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಿ ಆ ಹೊಸ
ಯುವಕರನ್ನು ಉಳುಮೆಗೆ ಕರೆ" ಎಂದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಫೀರಮತಿ, ಅವನ
ಅನುಚರನೂ ದಿಕ್ಕಿನಡೆಯುವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ಅರ್ಧಯಗದಿಂದ ಸುತ್ತೂರಿಸಿದರು. ಆ
ಜಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತದ ರೇ ಪ್ರಕಾ

ಶಿಸುವ ಹಾಗಿದೆ, ನೌಕರರು ಬಂದು ಅವನ
ರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ,
ಬಟ್ಟೆ ಉಡಿಸಿ, ಪ್ರತಾಪನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ
ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಕುಳಿಸಿದರು.

ಪ್ರತಾಪನು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು "ಹುಡು
ಗರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜಕುಮಾರರ
ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಸರಿ, ಮೊದಲು ಉಳು
ಮಾಡಿರಿ. ನಂತರ ನೀವಾರು, ಏಕೆ ಬಂದಿರಿ
ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವಿರಂತೆ" ಎಂದನು.

ಇವರು ಉಳುಮಾಡಿದರು. ಫೀರಮತಿ
ತನ್ನ ಅನುಚರನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ
"ಅಬ್ಬಾ! ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಂಚು, ಎಷ್ಟು ಬೆಳ್ಳಿ,
ಎಷ್ಟು ಮಂಗಾರ, ಎಷ್ಟು ದಂತಗಳುಂಟು
ನೋಡಿದೆಯಾ?" ಎಂದ.

***

ಈ ಮಾತು ಪ್ರತಾಪನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. "ಹುಡುಗರೇ, ನಾನು ಈ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾವಾಧೀನಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಯಮುಂದೆ ನನ್ನ ಅನುಚರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಒದುಕಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಿಗಾಗಿ ನಾನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅನುಶ್ರೇಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾನು ಅಳುವುದು ರೂಪಧರನಿಗಾಗಿಯೇ. ಓದೋದು ರಾತ್ರಿ ಆತನ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದರೆ ನನಗೆ ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೂ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬಾರದು. ನನ್ನ ಸಂಗತಿಯೇ ಓಗಿರುವಾಗ ಮುದುಕನಾದ ಅವನ ತಂದೆಯೂ, ಅವನ

ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಅವನ ಕುಮಾರನೂ ಎಷ್ಟು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ!" ಎಂದು ಪ್ರತಾಪನು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ಧೀರಮತಿಗೆ ದುಃಖವು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರಿನೊಳಗಿನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಭುವನಸುಂದರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಧೀರಮತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಅವಳು "ಈ ಹುಡುಗ ಯಾರೋ! ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರೂಪಧರನ ಸ್ವತಃ ರೂಪದಂತದವನೇ!" ಎಂದಳು ಅಕ್ಕಮದಿಂದ.

"ನಿಜವೇ, ಹಾಗೇ ಇದ್ದಾನೆ" ಎಂದ ಪ್ರತಾಪ ಧೀರಮತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ. ಆಗ ನವದೋತನ ಕುಮಾರನು ಪ್ರತಾಪ

*****

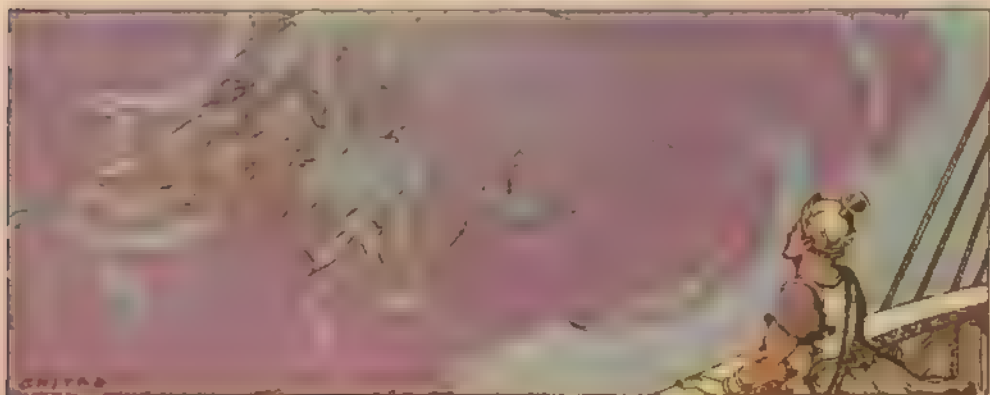
ನನ್ನ ಕುರಿತು: “ ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ಈತ ನಿಜಕ್ಕೂ ರೂಪಧರನ ಮಗನೇ. ರೂಪಧರನಲ್ಲದೆ ಕಾರಣ ಆತನ ಮನೆ ನಾಯಿಗಳ ಕೊಟ್ಟ ಗೆಯಂತಾಗಿದೆ. ಇವನು ಬಹಳ ಇರುಳು ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತಾನೆ. ನೀವಾದರೂ ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಲಹೆ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಿರೇನೋ ಎಂದು ಕೇಳಿತ್ತು ನನ್ನ ತಂದೆ ನನದ್ವೇಷಿತರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇವನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ” ಎಂದ.

“ ರೂಪಧರನ ಮಗ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದು ಎಂಥ ಚಿತ್ರ ! ” ಎಂದ ಪ್ರತಾಪ. ತರುವಾಯ ಅವರು ರೂಪಧರನನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹಳಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀ ತುಂಬಾ ಸುಖಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರೀಕು ಸಿಬ್ಬರಿಂದ ಹಿತಿ ಹೋದ ಬಾಸಿಸ ಮೂರುವಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಇನ್ನು ಕ್ರಮೇಶಿಸಿದಾಗ, ತಾನು ಅವನ ಗುರುತು ಹೊಂದುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಭುವನಸುಂದರಿ ನನಸಿ ನನಸಿ ಹೇಳಿದಳು ತಾನೆಂದಾ ದ್ದುದಾದ ವಾದ ಮರದ ಕುದುರೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿ

ತಿವಾಗ, ಭುವನಸುಂದರಿ ಬಂದು ಒಳಗಿರುವ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಕಡಿವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅವರವರಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಧುಮುಕ ಲೊಸಿದಾಗ ಮೂವರನು ಅವರನ್ನು ನಿವಾರಿ ಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಾಂತರನ್ನು ಪ್ರತಾಪನು ಗದ್ದದ ವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಧೀರಮತಿ—“ ಮಹಾರಾಜರೆ, ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂತತಿ ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸೋಣ ನೆಂದೇ ನಾನು ಬಂದೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಮರೆಮಾಡದೆ ಹೇಳಿ ” ಎಂದನು.

“ ನನಗೆ ತಿಳಿದುದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ನಾನು ಈ ಜಿಲ್ಲೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ವೃದ್ಧ ಸೊಬ್ಬ ಕಾಣಿಸಿದ. ಆತ ನನಗೆ ಅನ್ನೇಕಮಂದಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಾ, ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಅನುಕರಣೆ ಅಲ್ಲ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಯಾವುದೋ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿ ಯಾಗಿ ಸಮೀ ಲಿಸಿಯ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತಾ ನೆಂದು ಹೇಳಿದ ” ಎಂದ. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಡೆಲ್ಲಿಯನ್ನು ಆಳಿದ ಬಾದಶಹರಲ್ಲಿ ಆಲ್ಲಾ
ವುಡೀನ್ ಬಿಲ್ಡಿ ಒಬ್ಬನು. ಅವನು ತುಂಬಾ
ಮುಸ್ಲಿಂ. ಅವನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಗುಣಗ
ಳಿದ್ದುವು. ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಯಿಸಬೇಕೆಂಬ
ಕೋರಿಕೆಯೊಂದು; ಆಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯು
ರನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಮಡದಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು.

ಆಲ್ಲಾವುಡೀನ್ ರಾಜಪುತ್ರರ ರಾಜ್ಯ
ಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿರಲು
ಅವನಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿ ಆಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿಯೆಂಬ
ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು.

ಮೇವಾರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೂರು ರಾಜ
ಭಾನಿ. ಮೇವಾರದ ರಾಜನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಮಿ
ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಹುಡು
ಗನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಾದ ಭೀಮ
ಸಿಂಗನು ರಾಜಭಾರವನ್ನೇ ಹೊತ್ತಿದ್ದನು.
ಭೀಮಸಿಂಗನ ಪತ್ನಿ ಪದ್ಮಿನಿ. ಆಕೆಯ ಜನ್ಮ
ಸ್ಥಳ ಸಿಂಹಳದ್ವೀಪ. ಅವಳಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಿ
ನಿಯು ಸುಸಮಾನರಾದ ಸ್ತ್ರೀ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಮತ್ತೊಬ್ಬಳಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಎರಡನೇ
ಅಲಿಗ್ಜಾಂಡರನೆಂದು ಪ್ರತಾಪಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದ ಆಲ್ಲಾವುಡೀನ್ ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ತನ್ನ
ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಗೆಲ್ಲಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ತನ್ನ
ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಚಿತ್ತೂರು ದುರ್ಗದಕಡೆ ನಡೆ
ಯಿಸಿದನು. ಆ ದುರ್ಗ ಬಿಟ್ಟದಮೇಲಿತ್ತು.
ಅದನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಅಸಾಧ್ಯತರ. ಆಲ್ಲಾವು
ಡೀನನ ಸೇನೆ ಬಿಟ್ಟವನ್ನು ಸತ್ತು ಗಟ್ಟಿತಾ
ದರೂ ಅವರಿಂದ ದುರ್ಗವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜಪುತ್ರರು ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನಧನರು.
ಅವರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಸಹ ತ್ಯಾಗಮಾಡು
ವರು. ಚಿತ್ತೂರು ದುರ್ಗವನ್ನು ಅವರು
ಆತ್ಮಂತ ಸೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಿ
ದರು. ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಆಲ್ಲಾವುಡೀನನು
ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಚಿತ್ತೂರು ದುರ್ಗದ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ಹೋದ
ಸೈನಿಕರು ನಾಶವೇ ಆದರು.

೨. ಗಣಪತಿಭಟ್ಟ.

ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಆಲ್ಪಾವಧೀನ ಸಿಗೆ ಸಿರುತ್ತಾ ಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಸಜ್ಜೆ ವಾಗಿ ಪದ್ಧತಿ ಆಕೃತಿಯೇ ರೂಪಸಿಯೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆಯೇ ಅವನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಆಕೆಗಾಗಿ ಅಹುತಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆನೇಕಜನ ಸುಂದರಿಯರಾದ ಮಡದಿಯರು ಅವನಿಗಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಕಷ್ಟ ಪಡಲು ಆತನಿಗೆನು ಗ್ರಹಚಾರವೋ!

ಕಡೆಗೆ ಆಲ್ಪಾವಧೀನನು ಚಿತ್ತೂರಿನ ಮುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒತ್ತಿರುಗುವ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಆಗಲೇ ಭೀಮಸಿಂಗನು ಸಂಘಿಗಾಗಿ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಬಾವಷಹನಿಗೆ

ಯಥೇಚ್ಛೆವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ರಾಜಾ ಭೀಮಸಿಂಗ್.

ಸಂಧಿಯ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಆಲ್ಪಾವಧೀನನು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದಿಹಲಿಗೆ ಹೋಗಕೂಡದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ರಾಯಭಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಪ್ರಂಚದಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಾರಿಸಿದ ಸುಂದರಿಯರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಸಂಘಿಗೆ ಒಡಂಬಡುವೆನೆಂದು ರಾಜಾ ಭೀಮಸಿಂಗನಿಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದು ರಾಯಭಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ರಾಯಭಾರಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಚಿತ್ತೂರಿನ ರಜಪೂತರ ರಕ್ತ ಕುದಿಯಿತು.

ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುಖವನ್ನು ಕೋರಿ ಅವರು
ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಸರವೇರಿ
ಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. “ನಾಳೆ ನೀನೊಬ್ಬನೇ
ನಿರಾಧುನನಾಗಿ ಚಿತ್ತೂರು ಮರ್ಗಕ್ಕೆ
ಬಂದರೆ ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಸರವೇರಿವುದು”
ಎಂದು ಅವರು ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನಿಗೆ ಸುಖ
ಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ರಜಪೂತರು ಅಡಿದಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದು
ಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ಕುರಿತಿದ್ದನು.
ಎಂತಲೇ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ನಿರಾಧುನನಾಗಿ
ಮರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಆದರೆ ಮೋಸದಿಂದ ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ಅವ
ಹರಿಸಲು ಅವನು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಯೋಚಿ
ಸಿದನು. ಕಾನಲುಗಾರರು ಬಾದಷಹನನ್ನು

ಸಗೌರವದಿಂದ ಮರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು.
ಭೀಮಸಿಂಗನು ಬಾದಷಹನಿಗೆ ಸುಸ್ವಾಗತ
ಸೇವಿಸಿದನು. ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ಸೋಗುಸಾಗಿ
ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ವರ್ಬಾರ್ ಭವನವನ್ನು
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ಕಂಡನು.

ಆದರೆ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ
ಪದ್ಮಿನಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಂದು
ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ಸಾಲಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಕನ್ನಡಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡುಬಾರಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ
ಪದ್ಮಿನಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಬಾದಷಹನು ನೋಡಿ
ದನು. ಪದ್ಮಿನಿ ತ್ರಿಶೋಕಸುಂದರಿ ಎಂದು
ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ಮನಗಂಡನು. ಅವನು
ಪದ್ಮಿನಿಯ ರೂಪವನ್ನು ರಕ್ಷೆಯುಗಿಸದೆ
ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದಿದ್ದ ರಜ

ಪೂತರು ಕೋವದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೋವವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕೋವದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ಮೊರಡಲು ಎದ್ದು ನಿಂತನು. ಭೀಮಸಿಂಗನು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಸಂಗಡ ಹೊರಟನು. ಅವನು ದಿಂದ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ಅಂತಃಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಭೀಮಸಿಂಗನೊಂದಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವಿವಿಧವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬೀಳದಿದ್ದರೆ ಭೀಮಸಿಂಗನು ಆ ನೀಡನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕಿ ಕೊಲ್ಲಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಈವರೂ ಯವನರ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದರು. ಬಾಹಷಹನಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಲಾಷೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಸಸ್ಯಮಾಡಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅವರು ಭೀಮಸಿಂಗನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಆತನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದರು.

ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ ರಜಪೂತರು ದಂಗೆದರು. ತಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಪತನವಾದರೆ ಭೀಮಸಿಂಗನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಅಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ಜವಾಬು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಒಂದುವಾರ ರಜಪೂತರು ಯೋಚಿಸಿದರು. ಲಕುಮ್ಯ ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕ. ಭೀಮಸಿಂಗನು ಸೆರೆಯಾಳಾದನಂತರ ಚಿತ್ತೂರಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲ ಆಗುಪೋಗು ಗಳಿಗೂ ಬಾಧ್ಯಳು ಪದ್ವಿನಿ. ಆಕೆಯೊಂದು ಸಫಸೇರಿಸಿ, ಪುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ತನ್ನ ನೆಂಟನಾದ ಗೋರಾಸಿಂಗನನ್ನು ದಂಡ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ, ಭೀಮಸಿಂಗನನ್ನು ಕಾಪಡಲು ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ದಳು. ಆಕೆ ಹೇಳಿದ ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಆಲ್ಲಿ ನೆರವಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೊಂಡರು. ಚಿತ್ತೂರಿನಿಂದ ಗೋರಾಸಿಂಗನು ದೂತನಾಗಿ ಬಾದಷಹನಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಸಾರ್ವಭೌಮರೇ, ನೀವು ನಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ

ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪದ್ವಿನಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವಾರು ದಾಸಿಯರು ಬರಲು ತಾವು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದನು.

ಬಾದಷಹನ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಇಲ್ಲ. “ಪದ್ವಿನಿ ತನ್ನ ಘನತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ಮೊರಟು ಬರಲಿ” ಎಂದ ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನ್. “ರಾಜೆಯಸಂಗಡ ರಕ್ಷಕಭಟರು ಕೆಲವರು ಬರಬಹುದಷ್ಟೇ?” ಗೋರಾಸಿಂಗನು ಕೇಳಿದನು.

“ಜೇಡ, ಜೇಡ. ಇದು ಮದುವೆ. ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲ” ಎಂದು ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ನಗೆಯಾಡಿದ. ಬಾದಷಹನು ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು

ಕೂಗಿಕರೆದು "ಇಂದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಹಬ್ಬ. ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋದವಿಲಾಸಗಳು ನಡೆಯಲಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಶಿಬಿರವೆಲ್ಲಾ ಆನಂದೋತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಳುನೂರು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳು ಬಿಟ್ಟುಬಿಂದು ಇಳಿದುಬಿಂದುವು. ಒಂದೊಂದು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಆರಾರುಜನ ಬೋಯಿಗಳು ಹೊತ್ತಿದ್ದರು. ಯವನಸ್ತೈಸಿಕರು ಯಾರೂ ಆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನ ಗುಹಾರದಬಳಿ ಇಳಿಸಲಾಯಿತು. ಗೋರಾಸಿಂಗನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಾದಷಹನೊಂದಿಗೆ "ಪದ್ಮಿನಿ ಬಂದಳು. ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ಭೀಮಸಿಂಗನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ಮುಂಚೆ ನಾನು ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಹನಾಗಬೇಕು" ಎಂದ ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಪದ್ಮಿನಿ ತನ್ನ ಪತಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಿಸಿ ಸದೆಯಲು ಅನುಮತಿಕೊಡಿ" ಎಂದ ಗೋರಾಸಿಂಗ್. ಬಾದಷಹನು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಪದ್ಮಿನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಭೀಮಸಿಂಗನು ಬೆರಗಾದನು. "ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ. ಇದೋ ಒಡ್ಡೆ. ಹೊರಗಡೆ ಎರಡು ಕುದುರೆಗಳಿವೆ. ನಡಿಯಿರಿ" ಎಂದಳು ಪದ್ಮಿನಿ.

ಸಹರಿಯವರು ನಡೆದ ಮೋಸವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಭೀಮಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಿನಿಯರು ಗುಹಾರದಿಂದ ಹೊರಬಿಡು ಬಿಡುಗಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸಿದರು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳಿಂದ ಆಯುಧವಾಣಗಳಾವರೋಧರು ಹೊರಬಿಡು ಯವನಸ್ತೈಸಿಕರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುತಂದವರು ಸಹ ಸೈನಿಕರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು ಐದು ಸಾವಿರ ರಾಜಪುತ್ರರಿಗೂ, ಯವನರಿಗೂ ಘೋರಕಾಳಗ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾಜಪುತ್ರರು ಅನೇಕರು ಮಡಿದರು. ಆದರೆ ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನ ಸೈನ್ಯವು ಸಹ ನಾಶವಾಯಿತು. ಆಲ್ಲಾವುದ್ದೀನನು ರೋಷದಿಂದ, ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ದೆಹಲಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಕಾರುಮಾರಾದ ತೀರ್ಥ

ಸಿಂಹಳದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಮುದ್ರವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಳೆ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಅವನು ಸಾಯುವ ಮುಂಚೆ ಮಗ ಜಯಪಾಲನನ್ನು ಕರೆದು, “ಮಗೋ, ನೀನೂ ಕಡಲವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿ ಯಾದರೂ ವಂಚಕ ಮಹಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮೋಗಬೇಡ, ಹುಸಾರಾ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ತಂದೆ ತೀರಿಹೋದನಂತರ ಜಯಪಾಲನು ತನ್ನ ನಾಲ್ಕು ನೌಕೆಗಳನ್ನು ದೇಶದ್ವೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಹೇಗಾದರೊಮ್ಮೆ ವಂಚಕ ಮಹಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ವತೇಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲ ಅವನಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಯಾರಾದರೂ ತನಗೆ ಮೋಸಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿವೇಶ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ದೃಢವಾದ ಅತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಅವನಲ್ಲಿತ್ತು.

ಅವನು ಒಂದು ದಿನ ಆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು. ನೌಕೆಗಳನ್ನು ರೇವಿನಲ್ಲಿ ಲಂಗರು ಹಾಕಿದನಂತರ ಜಯಪಾಲನು ತನ್ನ ಜಿಲ್ಲಾಬಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೀರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೇಟಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆಂಟೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆ ಕೊಕ್ಕರೆ ಮಾನುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜಯಪಾಲನು ಆ ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಅದು ಸತ್ತುಹಿತ್ತು.

ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಮಾನು ಓಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಸ್ತನೊಬ್ಬನು ಜಯಪಾಲನ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದನು. “ಯಾರಯ್ಯಾ ನೀನು? ನನ್ನ ತಂದೆ ಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕಾರಣವೇನು? ರಾಜನಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದೂರುಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಎಲಾ, ಏನಿದು ಅಶ್ಚರ್ಯ. ಆ ಕೊಕ್ಕರೆ ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಹೇಗೆ ಆದಾನು?” ಎಂದ ಜಯಪಾಲ ನಿಬ್ಬರಗಾಗಿ. “ಹೌದು. ಈ ಕೊಕ್ಕರೆ ಓಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನ

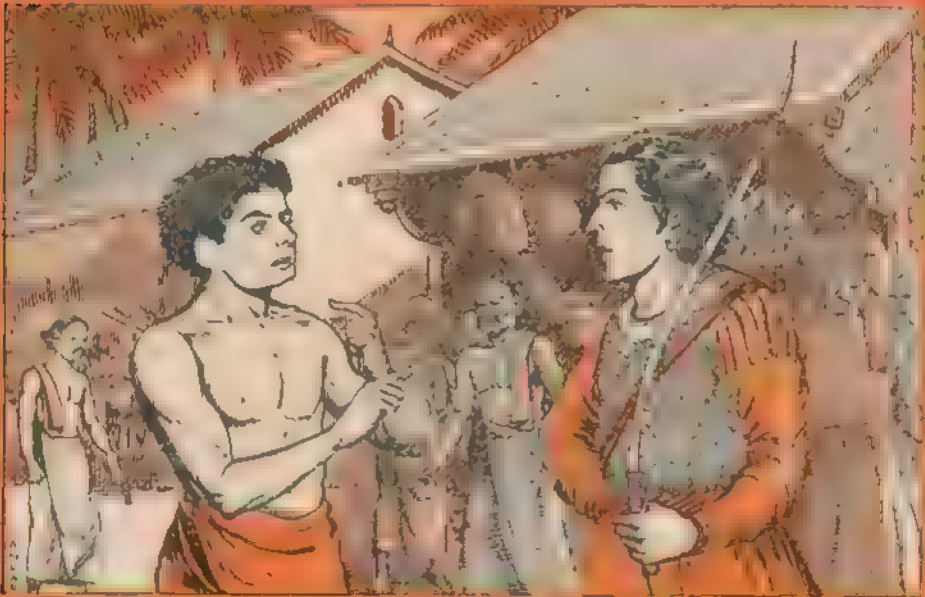
ತಂದೆ. ಈಗ ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಜನ್ಮತಾಳಿ ನನಗೆ
ವಿನಾಸ ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದ ಆ ಬೆಸ್ತ.

ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಕೋಪಬಂತು. “ಹೋಗು,
ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ಬಂದವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊ
ದೋಗು” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಗವರಿಸಿದನು.

ಅನಂತರ ಜಯಪಾಲನು ನಗರವನ್ನು
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಾಜದೀಪಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು
ಒಬ್ಬಾನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎದುರಾಗಿ “ಎಷ್ಟು
ದಿನಗಳನಂತರ ಕಾಣಿಸಿದೆ ತಮ್ಮಾ. ನಾನು
ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ನನ್ನ ಬಲಗಿವಿ
ಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಬಳಿ ಅಡವಿಟ್ಟು
ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆದಿಳೆ. ಈಗ ಆ ಹಣ
ವನ್ನು ಬಡ್ತೀನಹಿತ ಕೊಡುವೆನು. ನನ್ನ

ಕಿವಿ ನನಗೆ ಕೊಡಿಸಿಬಿಡವ್ವಾ” ಎಂದ.
ಜಯಪಾಲನು ವಿಸ್ಮಯಹೊಂದಿ ನೋಡಿ
ದನು. ಅವನಿಗೆ ಎಡಗಿವಿಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಬಲಗಿವಿ
ಇರಲಿಲ್ಲ. “ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನು
ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ” ಎಂದ
ಜಯಪಾಲ. “ಹಾಂ, ಹಾಗೆಂದರೇನು! ನನ್ನ
ಕಿವಿ ನನಗೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನಮೇಲೆ
ದೂರುಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿ
ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಜಯಪಾಲನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೂರು ಕೋಗಲು
ಸ್ತೀರೊಬ್ಬಳು ಕಾಣಿಸಿದಳು. “ನುಗೂ,
ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳಹಿಂದೆ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ವಿನಾಹವಾದರು.
ನನ್ನ ಜೀವನಾಂಶಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ

ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಹಣ ಸೀಸು ಕೊಡುವೆಯಾ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಗೆ ದೂರುಕೊಡಲೋ?" ಎಂದಳು.

ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಆಕೆಯ ಘೋರಣೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು "ತೊಲಗು ಇಲ್ಲಿಂದ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಂದು ಕಿಲುಬುಕಾಸನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಪೊಕೆಗಳೆದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಯಿದವನು "ಕ್ಷೌರಮಾಡಲೇ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ಏನು ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಜಯಪಾಲ.

"ನನ್ನನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದ ಸಾಯಿದ ಹೆಣ್ಣುಕಿರಿಯುತ್ತಾ, ಜಯಪಾಲನು ಅವನಿಂದ ಕ್ಷೌರಮಾಡಿಸಿ

ಕೊಂಡು, ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳಿ ಕ್ಷೌರಿಕನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅವನು ಅದನ್ನೂ ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಜಯಪಾಲನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಬಂತು. "ನಿನಗೆ ಕಾಸೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಷ್ಟಬಂದವರ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿಕೋ ಹೋಗು" ಎಂದ ಬೇಸರವಿಂದ.

ಜಿಕ್ಕ, ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದವನು, ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಸಾಯಿದವ—ಈ ಸಾಲ್ಪರೂ ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜಯಪಾಲನಮೇಲೆ ಫೀರ್ಯಾದು ಹೂಡಿದರು. ರಾಜನು ಜಯಪಾಲನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು, ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಿತು.

ಮೊದಲು ವಿನಾಸು ಹಿಡಿಯುವವನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ಸಮುದ್ರ ತೀರ

దర్శి నమ్మ తందే క్షోక్తరీయ రూప పడెడు
మీనాను ఓడియలు ననగే సహాయమాడు
త్తిరలు, ఈనాన తన్న బాణుండి క్షోక్తరీ
యన్న క్షోందు ననగే ఖేళలకదళవాద
నవ్వనాడిరుత్తానే” ఎందను.

రాజను జయపాలనకడే నోడి
“ఈ జీవనానికి పరిహార రూపవాగి నన్న
నోకగల్గి ఒందన్న క్షోడు” ఎందను.

తరువాయ కివయిల్లదవను ఓగేంద :
“మహాప్రభు, ఈతన తండ్రియబళి నన్న
బలగివియన్న ఆడవిట్టు హక్కురూపాయ
వడెట్టు. ఆ హక్కునన్న ఒడ్డిసమేత
క్షోడలు సిద్ధసిద్ధనే. నన్న కివి ననగే
క్షోడిసిక్షోడి ఎందు క్షోళిదరి, ఈతను

తనగే గోక్తి, సిన్నవ్వబందవరొందిగే
హేళిక్షో ఖోగు ఎందు రేగిబిద్దను.”

రాజను జయపాలన కివయిల్లదవ
నిగే ఒందు నోకయన్న పరిహారద్రవ్య
వాగి క్షోడబేళెందు త్రిపిత్తను.

తరువాయ స్త్రీ జయపాలనమేళి
ఫియోదు హోడిదళు. జయపాలన
ఆకగోందు నోకయన్న క్షోడబేళెందు
రాజను హేళిదను.

కడయల్లి నాయెందన సరది బంతు.
ఆవను “మహారాజ, ఈతను నన్నింద
క్రొరమాడిసిక్షోండు నన్నన్న సంతోష
పడిసువుదాగి హేళిదను. ఆవర నోక
యోందన్న ననగే క్షోడిసిక్షోట్టిరీ నాను
సంతుష్టనాగుత్తేనే! ఆదక్కింతలా కడిమీ
ఏను క్షోట్టిరూ నాను సంతోషపడ
లారీ” ఎందను.

“నాయెందను హేళివుదు సమంజస
వాగిదే. ఆదుదరింద జయపాలన ఆవని
గోందు నోకయన్న క్షోడలి” ఎందు
రాజను న్యాయనుడిదను.

ఈ ఫియోదు గేళన్నా, న్యాయగ
ళన్నా క్షో జయపాలన దిగ్మూఢ
నాదను. ఈ నగరక్కి వంశక మహా
పట్టణవేందు ఏకే కరియువరొణ, ఆల్లి
గేళి హోగబేళెడవేందు తన్న తందే హేళి
దనూ జయపాలనగి ఈగ తిళియితు.

ಅವನ ಕೊರಳಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಹಾರವೂ ಹೊರತು ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವನು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸಾರಾಳಗಳು ಮಾರ್ಗವೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲು ಹತ್ತುವರ್ಷದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಓಡುತ್ತಾ ಸಭೆಗೆ ಬಂದನು.

ಕೂಡಲೇ ಜಯಪಾಲನು ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ರಾಜಕುಮಾರನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ಅನಂದದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಅವನ ಕೊರಳಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಜಯಪಾಲನು ಸಭೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ “ನಾನು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಯಾರಾದರೂ ಸಂಶೋಷಿಸುವದೇ ಇರುವವರು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವರೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಹದಾನಂದವಾಗಿದೆ” ಎಂದರು ಸಭಿಕರು.

ಆಗ ಜಯಪಾಲನು ನಾಯಿಂದನಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನಿನಯ್ಯಾ, ವಿಷಯವೇನು? ನೀನೂ ಸಂಶೋಷಿಸಬ್ಬಯಷ್ಟೇ?” ಎಂದನು.

ಹರ್ಷಿತನಾದೆನೆಂದು ನಾಯಿಂದನು ಹೇಳದೆ ವಿಧಿಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜಯಪಾಲನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾಪ್ರಭು, ನಾಯಿಂದನನ್ನು ಈಗ ಸಂಶೋಷಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ

ಅವನಿಗೊಂದು ಹಡಗನ್ನು ಕೊಡಲಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು” ಎಂದ.

“ಹೌದು, ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದ ರಾಜ.

ತರುವಾಯ ಜಯಪಾಲನು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಕುರಿತು “ಅಮ್ಮಾ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನಾಂಶದ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಜೀವನಾಂಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಅತಂಕವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕುಲಾಚಾರ, ದೇಶಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಸತಿ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಹಗಮನಮಾಡಬೇಕು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ತೀರಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ನೀವು ಈಗಲಾದರು ಚತೆಯನ್ನು ನೇರಿಸಿ ಪ್ರಾಣಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿಬಿಡಿ.

ಹಣವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಕೊಡಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ನಾನು ಬಲವಂತವಿಂದ ಪ್ರಾಣಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾರೆ” ಎಂದಳು ಆಕೆ. ಜಯಪಾಲನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ “ನಾನು ಈಕೆಗೆ ಒಂದು ನೌಕೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಆದರ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಏಳುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದನು. ರಾಜನು ಜಯಪಾಲನ ಮಾತನ್ನು ಸರಿಯೆಂದು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದನು.

ತರುವಾಯ ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದವನೊಂದಿಗೆ “ಆಯ್ಯಾ, ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಬಳಿ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಆಡವಿಟ್ಟಿರುವರು. ಆ ರಾಸಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅದು ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಎಡಗಿವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆದರ ಜೊತೆ ನೋಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಎಡಕಿವಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಡು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ಆವನಿಗೆ ಪರಿಹಾರವ್ಯವ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ಜಯಪಾಲನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾಪ್ರಭು, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತೀರಿ ಕೊಂಡನಂತರ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ನನಗೆ ನೌಕೆ ನಡೆಯಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬೆದ್ದನ ತಂದೆ ಕೊಳ್ಳಲೆಯ ರೂಪವಡೆದು ಅವರನ್ನು ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಎಂತಲೇ ನಾನು ಕೊಳ್ಳಲೆಯನ್ನು ಕೊಂದೆನು. ಮೌನಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈ ತೀರದಬಳಿಗೆ ಬರುವ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ರಾಜನು ಆವನ ವಾದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಮೌನು ಓಡಿಯುನವನಿಗೂ ಸಹ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ಜಯಪಾಲನು ರಾಜನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಒಂದುದಿನ ವಿಷ್ಣು, ಅರಸನಿಂದ ಅನೇಕ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ತನ್ನ ನೌಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಿಂಹಳ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1958 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರು ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಜುಲೈ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-28.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ತಲೆಹುಗಿದು ನಮಸ್ಕಾರ!

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ನೆಲಸೆಗೆದು ಚಮತ್ಕಾರ!!

ಕಳಿಸಿದವರು: ಎಂ. ಕೆ. ಶೆಣೈ,

197, ಫರ್ಗುಸನ್ ರೋಡು, ಬೊಂಬಾಯಿ 13.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/- ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

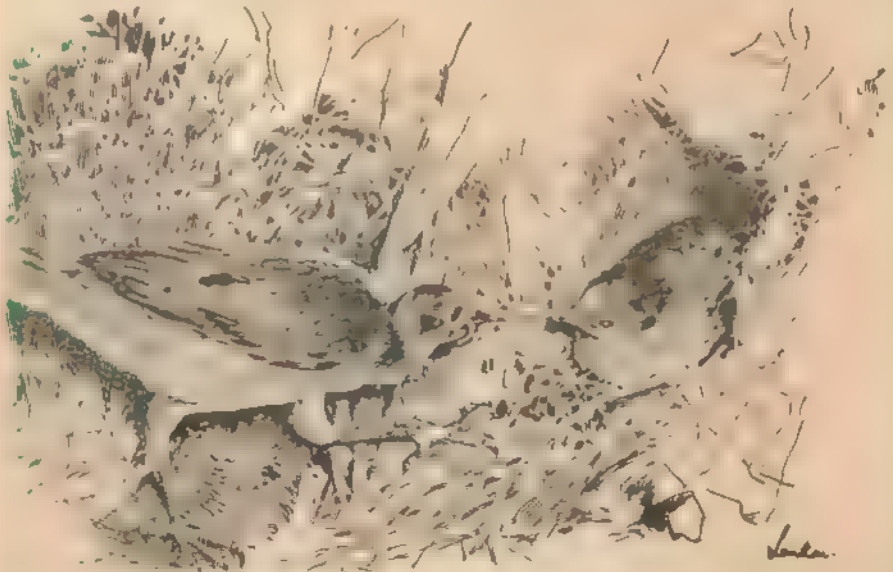
ಅಸ್ಥೇಲಿಯಾ ನವಿಲು : ಅವುಗಳ ಪ್ರಕೃತಿ

ಹೆಚ್ಚು ಅಸ್ಥೇಲಿಯಾ ನವಿಲು, ಜುನ್ ಜೂಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಇನ್ನು ನಿರ್ಭಾವನಾಶೀಲರಾಗಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯ ಭಾರ ಸುಮಾರು ೨ ದಿನ್ನು ಅಥವಾ ೩ ತೊಲೆಗಳು. ತನ್ನ ಶರೀರದ ಮೇಲಿನ ಗರಿಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಅದರಮೇಲೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುತ್ತದೆ.

ನಡು ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ, ಮುಂದು ಬೀಳುವಾಗ ಮೊಟ್ಟೆ ಒಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮರಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಗಿರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ್ಣು ಹಕ್ಕು ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಗೂಡನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಕೂಳಿರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಾರದಮೇಲೆ ಅಜೀಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತರುತ್ತದೆ.

ಏವಾರು ವಾರಗಳವರೆಗೂ ಮರಿ ಗೂಡುಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಾರದು. ಆಗ ಮರಿ ಹಾಕುವ ಓಟಿಕೆಗಳನ್ನು ತಾಯಿಹಕ್ಕು ತನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ 'ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ' ಗೊತ್ತಿನ ವಾಸನೆ ಒರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರಿಸಲೆ ಮರಿ ಗೂಡುಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ತಾಯಿಹಕ್ಕು ಮರಿಯ ಜತೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಅದನ್ನು ಹುಲ್ಲುನಸೆವುಕ್ಕೋ, ಮರಳಿಡೆಯಕ್ಕೋ ಅಡಗಿಸುತ್ತ ತಾನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ತಂದಾಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮರಿಗಳಿಗೆ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬುವಾಗಲೂ ತಾಯಿಹಕ್ಕು ಆಗಾಗ ಒಂದು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದವರಿದ್ದಾರೆ.

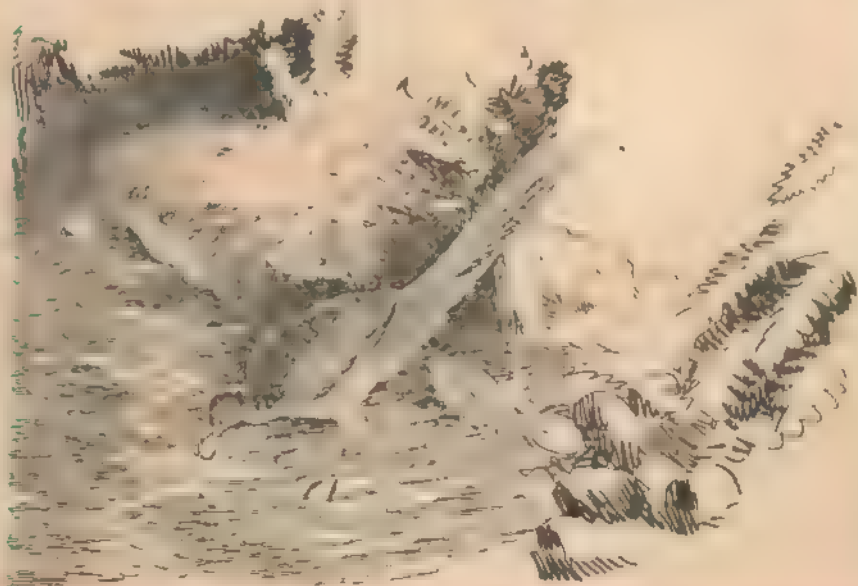

ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿಯ ಬಾಲ ಬೆಕ್ಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇವುತಮ್ಮ ಸಿಂಭವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹಾಡುವುದು. ಅಡುವುದೂ ಉಂಟು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿಯ ಸಿಂಭವು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರಗೆ ಹೊಸ ಸಿಂಭವು ಹೊರಹಿಡುತ್ತದೆ. ಬಾಲವಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವತ್ತಿ ಆಗಾಗ ಹಾರುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳು 'ಅಸಿಂಭಕೃಕುಟುಂಬ'ವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತವೆ. ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕುಟುಂಬವೇ ಅಸಾರ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಅರಸ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಆ ಗುಂಪಿ ನೆರೆಯುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಯಿ, ಉಳಿದವು ಅದರ ಮಕ್ಕಳು. ತಂದೆ ಹಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ ಅದು ನಡೆನಡುವೆ ಮೇವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗರ್ವ ದಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಮೀಪ ಬಂದು, ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಮೇವು ಸಾಗಿಸುತ್ತದೆ! ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಆರೇಳು ವರ್ಷ ಕುಟುಂಬವರಿಗೂ ಗಂಡೂ ಹೆಣ್ಣೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಸಿಂಭ ಬಂದಾಗ ಸ್ವತ್ತಿನವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಸಿಂಭ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಪೂರ್ಣಬರಲು ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಬೇಕು.

ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಭಾವ ಒಂದಳ. ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸ್ನೇಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಕುಟುಂಬವು ಏರ್ಪಟ್ಟನೇಲಿ, ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ದಿವ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕುಟುಂಬವು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅತಿ ಹಿಟಗಳೂ ನಾಗುತ್ತವೆ. ಐದು ಪಕ್ಷಿಗಳೂಕೂಡಾ ಅಡುವುದನ್ನು ಕಂಡವರಿದ್ದಾರೆ.

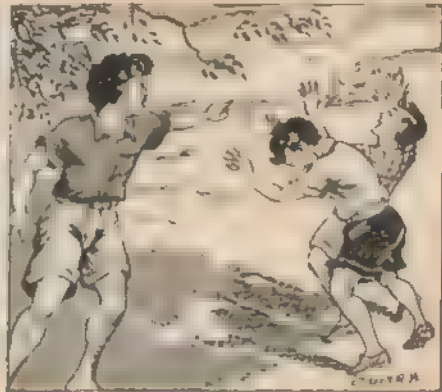
ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಒಪುಕುತ್ತವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ಮನುಷ್ಯ ಕೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹವಾಗಿದ್ದ "ಟಿನೊತಿ" ಎಂಬ ನವಿಲು ಅಂಥ ವರ್ಷ ಒಪುಕಿತು.

ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ಹಿಂದೂ ದಿನ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು ತಮ್ಮ 'ಬೈಗಲಿ' ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಕಾಲುವೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗ ಅಡ್ಡ ಬಂದು " ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆಯಿದೆ. ಎರಡಾಣೆ ಕೂಡಿ. ನಾನಾ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬಹುದು " ಎಂದ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ' ಬೈಗಲಿ ' ಅಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊಸಳೆಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಓಡತೊಡಗಿತು. " ಆಯ್ಯೋ! ನನ್ನ ಎಂಟಾಣೆಯ ರಬ್ಬರ ಮೊಸಳೆ ನಾಯಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತೋ! " ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ವಾಸು ಗೋಪಿಯರು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ ಪಾಯಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರು.

ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಬೂನೇ ಬೇಕು—
ಅದೆಂದರೆ ತಾತಾರನರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನು

ತಾತಾರನರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ
ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ! ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕುಚ್ಚವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಈ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಎಂತಹ ನಾಜಿನಿಕು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಗೆಯಬಹುದು. ಯಾವಾ
ಗಲೂ ತಾತಾರನರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಹೊಸ ಹಳದಿ ಮತ್ತು ಕಂಪ ಬಣ್ಣದ
ಜೊಡೆಗೆ ಇರುವವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ
ತಾತಾ ಅಯಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ದಿ ತಾತಾ ಅಯಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಕಳಾತ್ಮಕವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಮನೋಹರ
ವಾದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಅವಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ
ಸುವುದು ಇವು ಪ್ರತಿ ಸೃಷ್ಟಿಗಿಗೂ, ವರ್ತಕರಿಗೂ
ನಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗ್ಯಾರಂಟಿ.

★

ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹಿಂದಿ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ,
ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾತಿ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ
ಈ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡಬಲ್ಲಿವು.

★

ಡಿ ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ.

ಚಂದಮಾನು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು - 26.

ಫೋನ್ : 88851-3 ಲೈಸುಗಳು

ಇದು ಸತ್ಯ...

ನಿಜವೆಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೆ
ಒಡೆದು ಹೋದ ಪಾತ್ರಿಗಳನ್ನು
ನಿಜು ಕುಳಿಯಲಾರದು ಅದೇ ರೀತಿ
ಲೋಮದ ಹಾಗೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ ಇತರ
ವಾಸ್ತವಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸದು

ಕೊಡಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಇತರ ವಾಸ್ತವಗಳು
ಕೊಡಲನ್ನು ಹೊಡೆ ಹೊಡೆ
ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವುದು ಅದೇ
ಲೋಮದ ಮಾತ್ರಿ ಕೊಡಲನ್ನು
ವ್ಯಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ

ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾಸ್ತವ

ಸೋಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್:

ಎನ್. ಎನ್. ಪಾಂಛಟ್‌ವಾಲಾ
ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ನಿಜೆಂಬರು:

ಸಿ. ನರೇಂದ್ರಮ್ & ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜೆ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ & ಕೊ,

ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 1.

ಎಂ ಬಾವಿಷಿ & ಕೊ,

ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಚಾಂದ್‌ಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

ಬಾಯಿಯಿಂದ ಬಾರಿಸುವ ವಾದ್ಯಗಳು

ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ.

ಸೋಲ್ ಏಜೆಂಟ್:

ಸಿ. ಜೆ. ಶೇಲ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ
48, ಮಂಗಳದಾಸ್ ರೋಡ್, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ
ಫಲಿಸದಿದ್ದರೆ....

... ಮ್ಯಾನರ್ಸ್

ಗ್ರೈಪ್ ಮಿಕ್ಚರ್

ಕೊಟ್ಟುನೋಡಿ

ಅದು ಪುನಃ ಸಂತೋಷದಿಂದ
ನಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ

ನಮ್ಮ 40 - ಪುಟಗಳ "ಮದರ್ ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಬೈಲ್ಡ್
ಕೇರ್" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ಇದನ್ನು ವಿಳಾಸ
ವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸೀನಿಯೊಡನೆ ಸಿಗುವ ಒಂದು
ಕೂಪನನ್ನೂ 40 ನೆಯಾ ಪೈಸಗಳ ಸ್ವಾಂಸಿನೊಂದಿಗೆ
ಫೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸ್ ಔಟ್ 976, ಮುಂಬಯಿ - 1,
ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ಉಚ್ಚ ದರ್ಜೆಯ ಈ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಇದು 'ಮ್ಯಾನರ್ಸ್'
ದವರ ತಯಾರಿಕೆ

GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD., BOMBAY • DELHI • CALCUTTA • MADRAS.

ಚಂದಾಮಾಮ

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ನೆಲ ನೆಗೆದು ಚಮತ್ಕಾರ !!

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಎಂ. ಕೆ. ಶೆಣೈ

